

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/151/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817010637
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8817010637.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému P. O. N. stíhanému pre prečin zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 6. mája 2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku obžalovanú ppráp. O. N., O.. XX.XX.XXXX X. X. O. Z.D., Z. V. P. Č.. XXX, D.. X. O. Z., služobne zaradenú vo funkcii starší referent Obvodného oddelenia PZ Slovenská Kajňa

pre skutok právne posudzovaný ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

na Obvodnom oddelení PZ v Slovenskej Kajni po tom, ako dňa 06.11.2014 v súvislosti s výkonom svojej právomoci a postavením, ukončila priestupkový spisový materiál vedený pod č. ORPZ-VT-OPP5-272/2014-P vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona NR SR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnení, správou o výsledku objasňovania priestupku podľa § 60 ods. 3 písm. d) Zákona o priestupkoch z dôvodu preukázania, že ho spáchal P. Z., O.. XX.XX.XXXX, na základe pokynu nadriadeného, ktorý vydal v súvislosti s výkonom svojej právomoci a postavením, pozmenila obsah uvedeného priestupkového spisu tak, že z neho vybrala rozhodnutie o zaistení P. Z. zo dňa 01.11.2014 č. DU: 617/2014, ktorý spracovali npráp. R. V. a práp. U. O., záznam o podaní oznámenia U. Z., O.. XX.XX.XXXX podľa § 59 ods. 3 zákona o priestupkoch zo dňa 01.11.2014, ktorý poznačil práp. U. O., záznam o podaní vysvetlenia U. Z., O.. XX.XX.XXXX podľa § 60 ods. 2 Zákona o priestupkoch zo dňa 01.11.2014, ktorý poznačil práp. U. O., a následne správou o výsledku objasňovania priestupku, rozhodnutie o zaistení osoby, záznam o podaní vysvetlenia a záznam o podaní oznámenia nahradila novými, pričom v nich pozmenila obsah tak, aby bol priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch prekvalifikovaný na priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Zákona o priestupkoch, pričom tieto vymenené písomnosti podpísala v mene ich spracovateľov a dňa 11.11.2014 podľa § 60 ods. 3 písm. a) Zákona o priestupkoch záznamom odložila vec priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Zákona o priestupkoch a umožnila tak P. Z., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. O. M. Č.. XX vyhnúť sa právnym následkom za jeho protiprávne konanie, čím konala v rozpore s § 58 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a s nariadením Prezidenta PZ č. 7/2002 o prejednávani a objasňovaní priestupkov, pričom porušila základné povinnosti policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a), písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších zmien a doplnkov,

spod obžaloby o s l o b o d z u j e, pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodne prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na obžalovanú obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaná vyhlásila, že je nevinná zo spáchania skutku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, svedkov, oboznámením sa s listinami predloženými spolu s podnetom na trestné stíhanie, oboznámením sa s priestupkovým spisom OO PZ v Slovenskej Kajni číslo ORPZ-VT-OPP5-272/2014-P, záznamami z knihy fonografov a hlásení, v protokole udalostí, denníkom priestupkových spisov, spisom tunajšieho súdu sp. zn. 12T/177/2016, záznamom zo služby ako aj z operatívneho zisťovania, taktiež odpisom z registra trestov a výpisom z evidencie priestupkov obžalovanej, ako aj jej služobným hodnotením a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že pracuje ako referentka na OO PZ s tým, že pokiaľ sa týka objasňovania priestupkov a trestných činov a ich dokumentovania, každý z príslušníkov má pridelenú určitú územnú časť služobného obvodu. Priestupok, pre ktorý je vedené toto konanie sa týkal poškodenej U. Z., ktorá je starostkou obce O. M.. Podozrivou osobou z priestupku bol jej manžel P. Z., ktorý ju mal fyzicky napadnúť. Predmetný spis si našla vo svojom priečinku na stálej službe po víkend v roku 2014. V spise sa nachádzal záznam o podaní vysvetlenia poškodenu U. Z. a záznam o zaistení P. Z., ako aj záznam o podaní vysvetlenia P. Z., potvrdenie vydané poškodenej o podaní oznámenia. Ďalšie listiny nachádzajúce sa v spise si nepamätala. Spis zabalila a pripravila tak, že tento mal byť predložený na Okresný úrad na rozhodnutie o priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, nakoľko podozrivý P. Z. odmietol vypovedať, v spise bol jeho záznam o zaistení osoby. V zázname poškodenej U. Z. bolo uvedené, že táto bola fyzicky napadnutá svojim manželom P. Z. a taktiež, že sa jej mal vyhrážať. Na základe výpovede alebo oznámenia, ktoré urobila poškodená Z. na mieste hliadke, bolo to konanie pána Z. takto kvalifikované ako priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch a preto aj ona takto túto vec ukončila. Hliadka, ktorá realizovala túto vec, po oznámení bola v mieste bydliska poškodenej, vykonala potrebné šetrenie, v danom prípade tam bola hliadka v zložení pán R. V. a U. O., hliadka, ktorá príde na miesto oznámenia, potom spisuje predmetné listiny resp. oznámenia. Potom čo vec takto ukončila, celý spis odovzdala do priečinka, ktorý patrí riaditeľovi s tým, že spis mal byť odoslaný na Okresný úrad. Spis sa odovzdáva riaditeľovi alebo zástupcovi preto, aby spis „odobrili“, prekontrolovali a v prípade, že s tým nadriadený súhlasí, tak to podpíše, teda ak súhlasí s jej postupom, tak podpíše list alebo prípis. Pokiaľ nadriadený takýto jej postup odobrí, tak ona potom so spisom už nič nerobím, už sa k nemu nedostane. Priečinok bol spoločný pre zástupcu aj riaditeľa s tým, že riaditeľ odobroval priestupky a zástupca trestné činy, ale pokiaľ niektorý z nich nebol v práci, tak sa zastupovali. Spis dala do priečinka pre nadriadených a keď som sa o deň alebo dva vrátila do práce, tak spis opäť našla v priečinku, bol na ňom papierik, kde bolo uvedené, že má spis prerobiť tak, aby tam nebolo násilie a tento papierik bol podpísaný jej nadriadeným X. L., ktorý bol v tom čase zástupcom na obvodnom oddelení. Ten lístoček s písmom a podpisom tak mala za to, že to napísal aj podpísal zástupca, lebo to bol jeho štýl písma. Išla so spisom za zástupcom, pričom na lístočku ešte bolo uvedené, že volala U., predpokladala, že to bola U. Z., poškodená v tej veci, spýtala sa zástupcu, ako si to predstavuje, ako to má prerobiť, keď tam bolo násilie, na čo jej on povedal, nech to prerobí, nech sa nestará, že to mám prerobiť tak, aby tam nebolo násilie. Pokiaľ by v spise nebola zmienka o násilí, resp. by nebolo tam uvedené, už by sa nejednalo o priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, ale o priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. a) Zákona a v takom prípade by spis ostával na obvodnom oddelení a nepostupoval by sa potom na Okresný úrad, pričom pokiaľ by poškodená dala späťvzatie návrhu, tak by spis zostal u nich odložený, nikdy by sa už v tom spise nič nerobilo ani nerealovalo. Vrátila sa so spisom na stálu službu, opätovne si spis prešla a rozmyšľala nad tým, že ten spis sa nedá prerobiť, lebo tam bolo aj násilie a v spise bolo aj zaistenie osoby P. Z., o ktorom zaistení sa nachádzal v spise úradný záznam, ale vedela aj to, že ako náhle bola osoba zaistená, tak hliadka po príchode na oddelenie musí v protokole udalostí toto uviesť. Taktiež vedela, že vec musí byť zapísaná v knihe fonogramov a hlásení, kde sa zapisuje každá vec, ktorá bola oznámená telefonicky alebo operačnému dôstojníkovi, ktorý vysiela hliadku na miesto k poškodenému. Keď sa následne niečo na mieste potom dokumentuje, tak v tejto knihe sa potom uvedie, či ohľadom oznámenia bol vyhotovený záznam a keď sa vec realizuje

ako priestupok, tak sa do tejto knihy poznačí číslo z denníka udalostí. Keď si to takto prešla, tak sa rozhodla, že pôjde za riaditeľom pánom V., ktorému uviedla, že zástupca jej dal prerobiť spis a že ako to má prerobiť, riaditeľovi povedala aj to, že zástupca jej kázal záznam o zaistení vyhodiť, no skutočnosti o zaistení boli uvedené aj v protokole udalostí. Riaditeľ jej na to povedal, že ho to nezaujíma, že to nie je jeho starosť, že si to má vybaviť so zástupcom. V čase, keď jej bol priestupok pridelený na vybavenie, tak riaditeľ v práci nebol, preto to robil zástupca pán L., no v čase keď už jej zástupca dal spis na prerobenie, riaditeľ už v práci bol, no keď mu to oznámila, tak to bral asi tak, že to chce zástupca, ktorý sa s poškodenou poznal. Poškodená bola v tom čase starostkou obce O. M., aj tam bývala, taktiež manželka zástupcu L. pochádza z O. M. a v O. M. bývala a býva jeho svokra. Teda mala vedomosť o tom, že zástupca sa s poškodenou pozná a taktiež sa pozná aj s jej manželom, poznajú sa veľmi dobre, zástupca často do M. chodieval cez víkendy, kde ho vídávala, keďže M. patrí pod ich služobný obvod. Od riaditeľa išla naspäť k zástupcovi, znova sa ho pýtala ako to má prerobiť, keď to bude nezákonne, znova mu oponovala, aby mala niečo prepisovať, uviedla mu, že je to nezákonné, že to nechce urobiť, na čo jej zástupca povedal, že sa nemá starať, že prečo sa tak bojí a že to musí urobiť tak ako jej to povedal. Záznam oznamovateľky U. Z. nakoniec prepísala a čo sa týka zaistenia osoby P. Z., toto ona neprepísala. Musel to prepísať jej kolega R. V., nakoľko on písal aj prvotný záznam o zaistení tej osoby a on jej aj dal prepísaný záznam o zaistení, pričom druhou osobou bol U. O., ktorý je jej druh, ktorému keď povedala, čo od nej zástupca chce, tak ju poslal naspäť za zástupcom, že nech sa zástupca znormalizuje. Záznam o zaistení pritom podpisujú dve osoby a teda hliadka, ktorá ide na miesto a ktorá to zaistenie vykoná. Pán V. jej dal síce prepísaný záznam o zaistení osoby P. Z., ale nepodpísaný, pričom na zázname boli uvedené mená O. a V.. S týmto nepodpísaným záznamom išla za zástupcom, ktorý jej povedal, aby záznam podpísala, nechcela to urobiť, no zástupca na ňu tlačil, nech to podpíše, nech to urobí s tým, že nakoniec záznam podpísala za U. O., ktorý je jej druh, podobným podpisom ako jeho, ale za V. odmietla podpísať. Zástupca povedal, že o V. sa postará on. Záznam jej naspäť vrátil, bol tam vtedy len ten podpis, ktorý podpísala za O. a záznam takto založila do spisu. To, že záznam ostal nepodpísaný V., si všimla až potom, keď viazala spis. Takto zostal záznam nepodpísaný pánom V., aj keď spis skončila.

V ďalšom uviedla, že čo sa týka záznamu o podaní vysvetlenia U. Z., tak ten prepísala tak, že vynechala tú časť, kde bolo uvedené násilie zo strany jej manžela. Záznam poškodená nepodpisuje, podpisuje ho len policajt, ktorý ho spisuje. Pôvodný záznam o podaní vysvetlenia pani Z. bol podpísaný pánom O.. Keď ten záznam prerobila, tak ho podpísala v mene pána O..

Keď chodila za zástupcom ohľadom prerobenia spisu, tak jej povedal, že volal s pani Z., že táto príde na Obvodné oddelenie a podpíše späťvzatie návrhu. Ona s pani Z. absolútne netelefonovala ohľadom tejto veci, ona na ňu nemala ani telefonický kontakt. Zástupca jej povedal, že späťvzatie podpíše pani Z., keď príde na oddelenie ohľadom iného prípadu, ktorý sa na oddelení realizoval. Pani Z. na oddelenie prišla, prišla k nej a na predtlačí podpísala späťvzatie návrhu, ktoré sa robí na predtlačí, ktorú podpisuje policajt a poškodený, ktorý návrh berie späť. Pani Z. keď prišla, tak povedala „Takže tak ako mi X. hovoril, tak to bude, tak ako sme sa s X. dohodli, tak tu podpisujem“. Bližšie sa o to čo podpisuje nezaujímal. Musela vidieť, že je to návrh na späťvzatie, určite to nepodpisovala tak, že by vôbec nevedela čo to je. Viac sa s pani Z. o tom nebavila, táto hneď vybavovala záležitosť u ďalšieho kolegu.

Koľkokrát som bola s tou vecou za zástupcom, toľkokrát jej povedal, že to musí urobiť, že čo sa toľko bojí, tlačil na ňu. Dovtedy sa s niečím takým nestretla, vždycky všetky spisy, ktoré jej boli pridelené, vybavila tak ako mali byť vybavené, to znamená, že keď mali byť postúpené na úrad, tak ich tak urobila, pokiaľ bol dôvod na uloženie alebo odloženie tak som ich vybavila takto. Nikdy predtým zástupca odo nej nič také nežiadal.

K možnosti prípadného iného spôsobu alebo postupu, ktorého výsledkom by bolo vybavenie priestupku tak ako mal záujem zástupca, resp. poškodená uviedla, že bolo možné urobiť dodatok k oznámeniu poškodenej, kde by uviedla hoci aj telefonicky, že k fyzickému napadnutiu nedošlo a prípadne by vysvetlila, prečo to vtedy tak uviedla, napr. že bola rozrušená. Ona by potom ako policajt spísala dodatok k oznámeniu poškodenej a vec by zostala na oddelení, by sa uložila a týmto spôsobom by to bolo zákonné. Takýmto postupom nepostupovala, lebo zástupca na ňu tlačil, stále jej hovoril, že to musí urobiť, že to má podpísať, povedala o tom aj svojmu druhovi ale aj ostatným kolegom na oddelení, boli to starší kolegovia, skúsenejší, a keď im hovorila čo zástupca chce, tak len krútili hlavami a okomentovali to tým, či je normálny. Zo strany zástupcu sa bála toho, že stále na ňu tlačil, bol to jej nadriadený, rozdeľuje

aj služby, pričom keby ich dával do služieb spolu s jej druhom pánom O., tak by mohli mať problémy so starostlivosťou o ich spoločnú maloletú dcéru. K prípadnému inému postupu ohľadne oznámenia týchto skutočností uviedla, že čo mala robiť, keď jej priamy nadriadený, riaditeľ, jej povedal, že si to má riešiť sama. Vtedy nevidela žiadne iné riešenie, ako by to mohla riešiť, bála sa, aby ju nevyhodili. K prípadným následkom, ktoré mohli vyplynúť z jej postupu ohľadom prerobenia spisu, uviedla, že vedela, že je to nezákonné, čo aj zástupcovi povedala, ale zástupcu sa bála, preto to urobila. Naozaj nevedela za kým ešte má ísť alebo ako to riešiť. Bola si stopercentne istá, že aj keby to, čo od nej zástupca chcel, povedala na nejakých vyšších miestach, tak zástupca by to určite poprel, že niečo také jej povedal alebo od nej chcel.

Pokiaľ sa týka osôb, ktorým hovorila čo od nej zástupca riaditeľa pán L. požaduje, uviedla, že to boli pán K. U., L. B., P. Č., L. V., teda riaditeľ a aj svojmu druhovi O.. Teda hovorila to skoro celému oddeleniu, nakoľko pri striedaní služieb je na oddelení viacej ľudí. V tom čase atmosféra na pracovisku čo sa týka správania zástupcu a riaditeľa vo vzťahu k nej a jej kolegom bola aká, že zástupca sa nie vždy dobre správal k nej aj k ostatným kolegom. Potom, čo sa to všetko prevalilo, bola dokonca dvakrát potrestaná, raz kvôli tomu, že zástupca ich videl v inom služobnom obvode a nenahlásili, že tam budú, čo musia, ktorá výčitka mala potom vplyv na jej bodové ohodnotenie, ktoré sa vykonáva u policajta raz ročne, kde v dôsledku tejto výčitky mala znížený stupeň hodnotenia. Zástupca jej začal robiť prieky, dával im spoločné služby s druhom, nebol ochotný urobiť v službách žiadne zmeny. Ak by nebola s výčitkou spokojná, resp. by sa chcela brániť, tak musí dať do 15-tich dní odvolanie, o ktorom opäť rozhoduje riaditeľ. Takéto odvolanie pri výčitkách nedala, lebo riaditeľom jej bolo oznámené, že ju potrestá a dá jej výčitku, a keď sa aj ohradila, že to tak nebolo, tak on povedal, že aj tak to urobí, a že tak to bude a smial sa, preto nevidela význam podávať nejaké odvolanie, keďže opäť by rozhodoval riaditeľ a mohol by ju potrestať aj prísnejšie ako pôvodne. Keď to všetko prepuklo, zástupca si ju zavolať do kancelárie a povedal, že ich kolega U. K. si dal žiadosť o odchod do civilu, aby to všetko, teda to prepísanie spisu, hodili na neho, a že K. bol aj ten, kto celý ten spis ako bol pôvodne aj spolu s lístkom, kde bol pokyn na prerobenie, že on spis ofotil. Ona na to zástupcovi nič nepovedala, ale išla za U. K. a jemu oznámila, čo jej povedal zástupca, lebo sa to týkalo jeho. Ďalej to potom riešil U. K. po svojej línii, išiel s tým aj za Okresným riaditeľom, ktorý si ju potom zavolať a jemu potom ozrejmla celú tu vec ako dostala spis a ako ju zástupca nútil, že to má prerobiť. Aký bol ďalší postup okresného riaditeľa nevie. Taktiež sa dozvedela tesne potom, ako ona prerobila spis, že zástupca to žiadal raz aj od kolegyne V. U., jednalo sa o obdobný prípad ako u poškodenej Z., taktiež kolegyňa U. je kvôli tomu stíhaná. Pokiaľ mám dobrú vedomosť, tak poškodená v tej druhej veci bola nadriadenou manželky zástupcu L..

K osobe P. Z., vo vzťahu ku ktorému priestupok riešila, uviedla, že vedela, že je hasič, ktorý má aj prezývku a až po niekoľkých rokoch čo pôsobila na OOPZ v Kajni sa dozvedela, že je to P. Z., manžel starostky. Osobne s ním bola asi dvakrát a to keď boli nejaké podujatia v M., kde bola služobne ako policajť, ináč sa osobne nikdy nestretli. Taktiež sa nestretávala ani so starostkou pani Z., keď sa párkrát aj stretli, tak to len ohľadom policajných záležitostí.

Na záver uviedla, že všetko nasvedčovalo tomu, že zástupca chcel pomôcť obidvom. Ona nemala žiaden dôvod im pomôcť, ani ich nepoznala tak, aby mala záujem im pomôcť. Ak by spis išiel na okresný úrad, tak vie od niektorých ľudí, že aj keď tam nejakú vec pošlú, tak potom tie osoby nie sú postihnuté. V prípade, že by spis bol na okrese, tak by pán Z. dostal pokutu alebo by to mohli skončiť dohovorom. Keď zástupca toto do nej chcel, tak je očividné, že chcel pomôcť jednému aj druhému. Počula o tom, že zástupca má pridelený byt v bytovke v obci O. M. od pani starostky, pričom ona má poznatok, že veľmi veľa ľudí chcelo byť alebo byty, ale nemohli sa k bytu dostať a zástupca byt dostal. Nevie kedy bol zástupcovi pridelený byt, ale vie, že zástupca so starostkou Z. majú veľmi dobrý vzťah.

Svedok X. L. vypovedal, že v roku 2014 pracoval ako zástupca OO PZ v Slovenskej Kajni. Bolo to asi 03.11.2014, bol to isto pondelok, kedy došiel po víkende do práce, kde si prevzal poštu a to na stálej službe, kde je priechinok pre zástupcu a riaditeľa, kde sa dávajú všetky písomnosti. Poštu vyniesol hore do svojej kancelárie, kde si ju roztriedňoval, kde v čase okolo 8.15 až 8.30 hod mu na jeho mobil zavolala pani Z., pričom vedel, že sa u nich niečo stalo, lebo v knihe udalostí videl, že bol zapísaný priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ale spis ešte nevidel, spis bol ešte položený na stole. Pani Z. mu oznámila, že bola u nich hliadka, ale že ona by chcela to oznámenie stiahnuť, na čo jej uviedol, že sa to nedá stiahnuť, na čo ona povedala, že v takom prípade chce byť ešte dopyčutá a on jej oznámil, že spis ešte nebol nikomu pridelený, ale že obvod patrí obžalovanej a pánovi V., takže pravdepodobne

to bude robiť niektorý z nich a na konci rozhovoru jej povedal, že vec bude robiť obžalovaná. Pani Z. mu ešte ozrejmila, že mala byť manželom sotená, že došlo medzi nimi k hádke, ale že nemala žiadne zranenia, že hádka vznikla kvôli kampani v súvislosti s jej kandidatúrou na starostku. Dal som pani Z. telefónne číslo na mobil obžalovanej, aby sa už potom nakontaktovala na ňu, aby si dohodli prípadne termín ohľadom výpovede pani Z. a ešte jej povedal, aby to urobila čím skôr, lebo v spise prakticky nič nechýba a že ho môže obžalovaná rýchle spracovať a odoslať. S tým rozhovor s pani Z. skončil, bola to pre neho uzavretá vec. Potom spis zapísal, do knihy udalostí poznačil aké číslo spis dostal a kto ho vybavuje a potom to zapísal aj do denníka priestupkových spisov. Počas toho ako telefonoval s pani Z., tak mu uviedla, že k žiadnemu fyzickému napadnutiu zo strany jej manžela nedošlo a počas toho si na lístoček zapisoval tieto veci. V tej veci bol aj záznam o zaistení, ktorý sa ukladá aj osobitne a dostáva to tiež osobitné číslo, je to zberný spis na zápisnice o zaistení, prípadne o predvedení osôb. Lístok, na ktorý si robil poznámky, bol to samolepiaci lístok z takého bloku, zostal u neho v kancelárii na stole a on išiel do vedľajšej kancelárie a tam pokračoval v rozdeľovaní pošty, v rámci čoho zapísal aj spis obžalovanej, pričom podľa rozpisu služieb videl, že obžalovaná nie je v práci, tak si povedal, že jej povie, čo mu povedala pani Z. až na ďalší deň pred nástupom do služby. Na druhý deň bol už v práci aj riaditeľ. Keď obžalovaná nastúpila do služby, tak s obžalovanou hovoril, pričom spis jej ešte ten pondelok dal do jej priečinka. S obžalovanou hovoril okolo 13.30 hod, kedy sa chodilo na rozdelenie pred službou, kde obžalovanej povedal, že mu volala starostka, že chce byť v tej veci dopytovaná a informoval ju aj o tom, čo mu pani Z. uviedla počas rozhovoru, teda že tam nebolo žiadne fyzické násilie, že došlo len k odsoteniu jej osoby. Počas toho ako to obžalovanej hovoril v kancelárii, bol tam aj riaditeľ L. V. a taktiež tam bol aj U. V., mohli počuť čo sa rozpráva. Obžalovaná mala v obale predpokladá svoje spisy, či tam bol aj predmetný spis to nevie a potom, čo spolu dohovorili, tak ona odišla preč. Ohľadom tejto veci sa s obžalovanou už potom nerozprával, nevie ani kedy bola pani Z. na doplnenie na výsluch a obžalovaná spis potom ukončila asi až o týždeň a to späťvzatím návrhu, nakoľko v tom čase bola úprava taká, že pokiaľ by z výpovede vyplynulo, že tam nebolo násilie, tak bolo možné priestupok posúdiť podľa písmena a), kde je potrebný návrh na prejednanie priestupku, ale tento návrh je možné potom zobrať aj späť. Teda spis bol nakoniec ukončený späťvzatím návrhu a odložením oznámenia na obvodnom oddelení. Prišiel do kontaktu s predmetným spisom až potom čo bol spis ukončený, bol som na rozdelení u riaditeľa, kde mu riaditeľ tento spis dal, aj iné priestupkové spisy a povedal mu, aby to odpísal, teda aby som to vyznačil v denníku ako bol spis resp. vec vybavená. Keď ten predmetný spis otvoril, boli tam dve doplnené zápisnice, bol tam ten predmetný návrh, bolo tam späťvzatie návrhu a bol spracovaný obsah spisu a bol vyhotovený obal. Ďalej už v spise nelistoval, lebo ho predtým celý prechádzal a čítal. Obžalovaná ho ani raz ako nadriadeného ohľadom tohto spisu nenavštívila, ohľadom tohto spisu sa oni absolútne nebavili, on jej žiadne návrhy ohľadom tohto spisu nedával. Ona mala spis asi týždeň u seba, nebolo tam čo riešiť. Bola to jednoduchá vec týkajúca sa občianskeho spolunažívania, bolo potreba doplniť len dve zápisnice - výpovede a podľa toho postupovať. Po nahliadnutí na písomný pokyn na čl. 7 spisu uviedol, že je to lístoček, ktorý si písal, prečítal písaný text a potvrdil, že podpis pod textom je jeho. Uviedol však, že tento pokyn obžalovanej nedal, tento lístoček zostal položený na jeho stole tak ako to uvádzal. Myslí si, že za tým všetkým je jeden policajt z OO PZ z Kajne, ktorý lístok mohol zobrať z jeho stola, nakoľko do jeho kancelárie je možný prístup, nakoľko po pol 4 kľúče od nej sú na stálej službe. K týmto svojim poznámkam uviedol, že toto písal v čase, keď samotný spis ešte nevidel a oboznámil som sa len s tým, čo bolo v knihe udalostí, kde sa len stroho popíše skutok. Teda nebolo potrebné, aby takýto pokyn niekomu dával, nakoľko to bolo možné urobiť postupom, ako uviedol. Osobne s obžalovanou ohľadom tej veci rozprával, kde jej povedal, že treba doplniť výpovede a preto nebol dôvod lepiť tam nejaký pokyn alebo lístok s pokynom, o ničom takom ani neuvažoval. Ešte obžalovanej uviedol, že pokiaľ pani Z. nedôjde, tak treba spis predložiť normálne na okresný úrad. Na otázku obhajcu či si zvykne svoje poznámky bežne podpisovať uviedol, že bežne písal pokyny aj na počítači a to respektíve hlavne na počítači v trestných veciach, nejedná sa o pokyn ale o odporúčania a ak takéto odporúčania dával, tak ich podpisoval. K záznamu v denníku priestupkových spisov pod číslom 272 uviedol, že je to jeho pismo, k uvedenému písmenu a) pri § 49/1 uviedol, že áno bolo tam predtým dečko, tak bol najprv priestupok zapísaný a potom, keď obžalovaná doplnila výpovede a ukončila to podľa písmena a), tak to bolo opravené na písmeno a). Zdôraznil, že je to ich interný denník, aby bolo zjavné ako bol ten priestupok vybavený. K vykonaniu prípadne opravy, resp. ako sa vyznačuje spôsob vybavenia v denníku vypovedal, že kolónka priestupok a paragraf sa píše pri nápade, teda keď sa priestupok eviduje. Keď sa však pomýlil alebo sa nakoniec priestupok riešil podľa iného ustanovenia, tak sa potom tento záznam, buď som ho mohol preškrtnúť alebo takto opraviť. To ako vec bola vybavená sa uvádza v ďalšej kolónke spôsob vybavenia. Tento priestupkový spis prideloval, aj keď mal na starosti trestné spisy, lebo v ten deň riaditeľ nebol v práci, takže to bol bežný postup. Priestupok po vybavení odpisoval on, preto som

aj podpísal záznam o odložení veci v spise pri mene riaditeľa, teda pri mene L. V. je uvedené skratka v zastúpení a jeho podpis. Ten priestupok odpisovala, lebo riaditeľ aj keď bol v práci, mal nejakú inú prácu a preto to urobil on, bol rovnako ako riaditeľ oprávnený kontrolovať tak priestupky ako aj trestné veci. To, že si rozdelili agendu tak, že riaditeľ bude mať priestupky a on trestné veci, bola dohoda medzi nami. K osobe pani Z. a P. Z. uviedol, že ich pozná, tykajú si, no nie sú v žiadnom vzťahu ani rodinnom, nestýkajú sa, nenavštevujú sa, poznajú sa viac ako 25 rokov, pani Z. je suseda jeho svokry. Kúpil byt v obci O. M., jednalo sa o byt, ktorý bol vo vlastníctve obce, pričom obecné zastupiteľstvo rozhodlo, že ho môže odkúpiť aj osoba, ktorá nemá v obci trvalý pobyt a pani Z. vedela, že v minulosti mali záujem o kúpu chaty alebo nehnuteľnosti, tak im cez jeho svokru odkázala, že ak by mali záujem, že byt je na predaj, rok si nepamätá, za byt zaplatil vyše 5000 eur, no keďže došlo k problému s kolaudáciou, obec od zmluvy odstúpila a peniaze mu boli vrátené. Na záver uviedol, že nevyvíjal na obžalovanú žiaden nátlak, ani ju k ničomu nenútil, je to z jej strany výmysel, klamstvo, zavádzanie. Odo dňa, kedy s ňou o spise rozprával, od utorka, až do času, kedy spis urobila sa s ňou o tom nebavil, pre neho to bol spis ako každý iný. V súvislosti s týmto spisom nič obžalovanej nenavrhol, do dňa, kedy sa dozvedel, že obžalovanej bolo vznesené obvinenie, sa s obžalovanou o priestupkovom spise nebavil a ani s nikým iným. Nedošlo k tomu, aby si ju predvolal, vedel, žeby potom vznikli okolo toho rôzne debaty, veď sám robil vyšetrovanie. Potvrdil, že sám je stíhaný za prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa, no to nebol dôvod jeho odchodu do výsluhového dôchodku.

Svedok L. V. vypovedal, že v roku 2014 a 2015 bol riaditeľom obvodného oddelenia, pričom spisy prideloval on ako aj U. L., ktorý bol jeho zástupca, pri pridelovaní spisov si boli rovnocenní. V zmysle interných predpisov policajného zboru, priestupkové spisy má pridelovať zástupca OO PZ, no on si vyhradil, že priestupkové spisy bude pridelovať, nakoľko sa cítil byť v tej oblasti kompetentnejší a interné predpisy takýto postup umožňovali. Spisy sa väčšinou nachádzali v došlej pošte, jednalo sa o nápad veci v čase ich neprítomnosti. Konkrétne čo sa týka priestupkového spisu súvisiaceho s touto vecou spis zaevidovala ešte 01.11.2014, bola to sobota, stála služba. V pondelok prišiel do práce jeho zástupca pán L., nakoľko on mal dovolenku, on potom tento spis prideloval. Pridelil ho obžalovanej z dôvodu toho, že táto mala na starosti územnú časť obvodu O. M.. Keď v utorok došiel do práce, pričom bežne sa v takom prípade pýtal čo sa dialo v jeho neprítomnosti, pán L. mu okrem iných vecí povedal, že starostka obce O. M., pani Z., mala problémy so svojim manželom. Keďže bol začiatok nového mesiaca, urobil len krátke rozdelenie a následne sa venoval svojej práci, nakoľko spracovával sám všetky výkazy, taktiež bolo potrebné urobiť plánovanie služby, štatistiky. V súvislosti s týmto priestupkovým spisom zaregistroval, no keďže už ubehlo viacej rokov, neviem kedy, že zástupca obžalovanej povedal, že príde za ňou pani starostka na doplnenie výpovede. On samotný spis ani nečítal, ani v rukách nemal, až potom, keď prišli pracovníci z inšpekčnej služby. Naozaj nevedel o čo sa jedná. Uviedol, že si nespomína, že by bola obžalovaná za ním v súvislosti s riešením tohto spisu. Jednalo sa o jednoduchý prípad, spor medzi dvoma osobami, z jeho pohľadu v tej veci nebolo čo riešiť, ani radiť, resp. nejako usmerniť. K záznamu o odložení veci, ktorý mu bol predložený uviedol, že vždy sa dáva podpisovať doložka riaditeľa OO PZ a z tejto listiny je zrejmé, že to bolo podpísané v zastúpení pánom L.. K záznamu pod číslo 272 v denníku priestupkových spisov uviedol, že je to pismo pána L., ktorý tento priestupok aj evidoval. Keď sa niekto pomýlil pri písaní do denníka priestupkových spisov, prax bola taká, že sa riadili registratúrnym poriadkom a v prípade, že sa niekto pomýlil, malo sa to uviesť hviezdičkou a malo sa uviesť kto to opravil. Na predloženej listine uviedol, že neregistruje takýto záznam, ale registruje opravu a to dátumy narodenia poškodenej a v kolónke priestupok pri §49/1a je „áčko“ prepisované ale podľa mňa nie je zrejmé či to bolo prepisované, aj keď ja vie, že priestupok bol zaevidovaný ako písmeno d) a teraz je tam uvedené písm. a). Kolónka priestupok sa vypisoval hneď potom ako bol zaevidovaný a uvádzala sa tam kvalifikácia ako bola urobená policajtom na mieste. V prípade zmeny právnej kvalifikácie sa správne podľa registratúrneho poriadku potom taká situácia vyznačila tak, že pod pôvodný zápis v kolónke priestupok by sa uviedla správna kvalifikácia, resp. iná. No niekedy sa to nedodržiavalo a keď sa to dalo prepísať, tak sa to prepísalo, aj keď to bolo porušenie registratúrneho poriadku. Predmetný priestupkový spis odobril pán L., lebo bol na to odborne spôsobilý a vykonával funkciu zástupcu obvodného oddelenia. Zástupca schvaľoval, resp. odobroval desiatky ďalších spisov, nebolo to ničím podmienené, ráno sa riešila pošta a ak v pošte mal ukončený spis, tak ho zástupca mohol odpísať a odobrať.

Svedok U. O., ktorý je druhom obžalovanej vypovedal, že niekedy v novembri 2014 vykonával spoločne s kolegom pánom V. nočnú službu na OO PZ Slovenská Kajiňa, boli vyslaní operačným dôstojníkom KR PZ Prešov do Obce O. M., kde malo dochádzať k nezhodám, resp. kde mala byť osoba napadnutá svojim manželom. Po príchode na miesto ich pred rodinným domom čakala pani Z. spolu so svojou dcérou,

ktorá uviedla, že manžel po príchode z krčmy pod vplyvom alkoholu jej vulgárne vynadal a následne ju fyzicky napadol a to tak, že do nej sotil a ona spadla na zem. Pán Z. im uviedol, že v krčme sa dozvedel, že manželka ho podvádza a keď sa jej na to doma pýtal, tak medzi nimi došlo ku konfliktu, počas ktorého ju aj fyzicky napadol. Pani Z. na ošetrenie nešla, uviedla, že odíde k svojej matke do Ď.. S kolegom sa rozhodli, že p. Z. zaistia, predviedli ho na obvodné oddelenie, kde s ním urobili konkrétne úkony a následne prepustili. Spísal podanie oznámenia pani Z. a taktiež podanie vysvetlenia jej dcéry, pričom do oznámenia pani Z. napísal to čo mu bolo uvedené a teda, že bola fyzicky napadnutá a zdokumentovali vec ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Uviedol, že záznam sa potom spisuje na OO PZ, kde sa uvedú skutočnosti od oznamovateľa a záznam podpísal len on, ako ten kto ho vyhotovil. Taktiež spísal záznam o podaní vysvetlenia dcéry pani Z., ktorá uviedla skutočnosti zhodné s pani Z., v tomto prípade išlo o záznam o podaní vysvetlenia a záznam o podaní vysvetlenia pána Z.. Čo sa týka zápisnice o zaistení osoby pána Z., toto spisoval pán V.Ľ., túto zápisnicu podpisuje potom osoba, ktorá bola zaistená, ale aj obaja policajti, ktorí osobu zaistujú, resp. zaistili. Keďže mal stálu službu, tak tieto skutočnosti zapísal do knihy fonogramov a hlásení, do ktorej sa zapisuje vyslanie hliadky a čo bolo zdokumentované a do protokolu udalostí, kde sa zapisuje skutok, kde zapísal, že sa jednalo o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a čo sa stalo. Po zadokumentovaní veci sa takýto spis vloží do priečinka riaditeľa OOPZ, ktorý prideli spis číslo a zapíše vec do ďalších kníh, ktoré vedie a to denník priestupkových spisov a taktiež má riaditeľ zberný hárok na zápisnice o zaistení osôb, resp. tieto úkony vykoná zástupca riaditeľa. Z jeho pohľadu bol spis kompletný, nebolo tam už potrebné nič robiť, hliadka vykoná len prvotné úkony a potom spis riaditeľ alebo zástupca pridelenia konkrétnemu policajtovi, ktorý tú vec objasňuje, čo môže to byť úplne iná osoba ako tá čo bola v hliadke. V tomto prípade už bolo potrebné len spísať správu o výsledku objasňovania a vec predložiť okresnému úradu na prejednanie priestupku.

V ďalšom uviedol, že s týmto prípadom sa stretol znova až potom, keď prišla za ním obžalovaná, jeho družka, ktorá mu povedala, že zástupca jej kázal urobiť spis ako návrhový, teda vypustiť fyzické násilie zo skutku, tak by z toho bol iba návrhový priestupok, čo v tom čase v zmysle platnej úpravy znamenalo, že ak navrhovateľ zobral návrh späť, tak vec sa odložila, spis zostal na oddelení a nebola predkladaná na okresný úrad. Vec sa teda odložila, ako keby sa skutok nestal. Keď mu obžalovaná povedala, čo od nej zástupca chce, tak sa jej spýtal ako môže z priestupku § 49 ods. 1 písm. d) urobiť priestupok podľa písmena a), keď tam bolo násilie, že ako jej povedal, že ako to má prerobiť. Taktiež bolo vo veci spísané zaistenie osoby, v ktorom zázname bolo uvedené, že poškodená bola fyzicky napadnutá. Obžalovanej povedal, že je to nezákonné, povedal jej, aby spis ukončila normálne ako sa má a ona to aj tak urobila. Asi o deň alebo dva mu obžalovaná povedala, že zástupca L. si ju zavolať k sebe a spýtal sa jej, prečo ho neuposlúchla a neurobila spis podľa písm. a) ako jej to prikázal a dal jej pokyn a to tak, že na lístok napísal ako to má prerobiť, on ten lístok videl, ukázala mu ho obžalovaná, kde bolo napísané, že má prerobiť spis na áčkový, že príde Z.. Na tom lístočku bol podpis zástupcu L. aj písmo, ktorým ten pokyn bol napísaný, bol L.. Obžalovanej povedal, že v žiadnom prípade to nemôže urobiť, nech ide za riaditeľom pánom V. a posielal ju aj za staršími kolegami, lebo oni sa kvôli tomu pohádali. Obžalovaná nevedela čo má robiť, bála sa čo bude, keď neuposlúchne príkaz nadriadeného. Obžalovaná mu potom povedala, že riaditeľ jej povedal „že to je L. kapusta“, že riaditeľ ju poslal za L., že to je jeho vec. Obžalovaná mi povedala, že L. jej kázal prepísať oznámenie a vyhodit' zo spisu násilie teda aj z zaistenia aj z výsluchu svedka - dcéry, jednoducho, aby v spise násilie nebolo. Aj starší kolegovia obžalovanej povedali, že sa to nedá urobiť, že má ísť za zástupcom a povedať mu, nech nerobí hlúposti, ťahalo sa to asi dva týždne, takže o tom vedeli všetci, aj keď to teraz už možno nepotvrdia. Obžalovaná chodila s tým spisom, bola z toho deprimovaná, pričom on jej stále hovoril, že to nemôže urobiť, preto sa aj hádali ako partneri, ale aj ako kolegovia a nakoniec jej povedal, nech to nerobí a nechaj to na ňu, že sa s ňou o tejto veci už baviť nebude. O sa o to už potom nezaujímal. Ale obžalovaná tie dva týždne chodila ako bez duše, bála sa, že keď neuposlúchne príkaz, že zástupca jej bude robiť zle, chodila nervózna, plakala, bála sa čo urobí, keď neuposlúchne zástupcu a keď sa jej pýtal, že čo sa deje, tak odpovedala mu „nič“. Situácia na oddelení bola taká, že riaditeľ a zástupca šéfovali viac menej despoticky, ako niečo povedali, tak sa muselo robiť a napríklad sa obžalovaná bála, že keď bude zástupca plánovať služby, tak nám nevyjde v ústrety, pričom oni dvaja nechceli slúžiť spolu, nakoľko sa museli striedať pri maloletej dcére. O tom, že nakoniec obžalovaná spis prepísala sa dozvedel, až keď prišla inšpekcia, ktorá dostala prefotený spis a vtedy sa mu obžalovaná priznala, že to urobila, lebo sa bála, ale povedala, že zaistenie osoby ona neprerobila. Uviedol tiež, že obžalovaná dostala od nadriadených výčitku dvakrát, no neskôr sa zistilo, že jedna výčitka resp. dokumentácia k nej nie je nikde založená, preto si myslím, že zástupca a riaditeľ chceli obžalovanú takto vystrašiť, keď sa už

vec vyšetřovala. So zástupcom a riaditeľom nikto nevychádzal, stále dochádzalo k hádkam a to aj kvôli spôsobu, akým sa spisy robili a vybavovali, k postupu v konaniach, k jeho pokynom. Napríklad keď sa urobil nejaký spis, všetko musel odobriť zástupca alebo riaditeľ, policajt nemôže sám nič ukončiť a keď sa niektorému z nich niečo v spise nepáčilo, tak buď ústne alebo na lístočku dali pokyn ako to treba v spise urobiť, ináč spis nepodpisali. V čase kedy sa jednalo o vec obžalovanej, vedomosť o prerobení iného spisu na oddelení nemal, no teraz vie, že pani U., jeho kolegyni je tiež vznesené obvinenie, pretože prerobila spis.

Svedok R. V. vypovedal, že niekedy v novembri 2014 bol s kolegom O. vyslaný operačným dôstojníkom do Obce O. M., polícii bolo oznámené, že pani Z. bola napadnutá manželom. Po príchode na miesto pán O. rozprával s pani Z. a on s pánom Z., ktorý bol pod značným vplyvom alkoholu. Pán Z. bol následne predvedený na OO PZ, kde napísali on záznam o zaistení osoby a kolega O. písal záznam o podaní oznámenia pani Z. a potom podanie vysvetlenia pána Z.. Po týchto úkonoch potom bol Z. prepustený a oni pokračovali v hliadkovej činnosti. Záznamu o zaistení osoby podpisuje jednak zaistená osoba a taktiež ho podpisoval on, keďže ho vyhotovil a taktiež druhý člen hliadky. Aj v tejto veci bol záznam podpísaný. Predmetnú vec dali do nápadu, ktorú ráno preberá buď riaditeľ alebo zástupca a prideliť potom vec na realizovanie niektorému z policajtov. On sa už potom s touto vecou nestretol. Neskôr asi o dva, tri týždne som sa dozvedel, že prípad bol pridelený obžalovanej. Predtým ako ich mala prísť inšpekcia vypočúvať tak sa dozvedel, že spis mal byť prerobný, že obžalovaná ho mala prerobiť, že ho mala prerobiť z § 49 ods. 1 písm. d) na § 49 ods. 1 písm. a). Až do času, kým mala prísť inšpekcia, nevedel ako bol spis urobený. Má v pamäti, že sa o tom na oddelení rozprávalo, že zástupca dal obžalovanej prerobiť spis, ale čas si nevie vybaviť, nevedel uviesť, kto všetko vedel o tom, že obžalovaná mala prerobiť spis, ani kto bol pritom, keď jej to mal kázať prerobiť. Počul o tom, že obžalovaná mala mať od zástupcu pokyn prerobiť spis, bežne sa spisy prerábali, keď bola v spise nejaká chyba, napríklad chyba v dátume alebo v nejakom slovoslede. Obžalovaná mala prerobiť spis z děčkového na áčkový, pričom áčkový je návrhový spis alebo konanie, kde môže oznamovateľ zobrať návrh späť, pri děčkovom sa spis predkladá ďalej na konanie. K atmosfére na pracovisku OO PZ Slovenská Kajňa, keď boli vo vedení pán V. a L., a to najmä vo vzťahu k podriadeným, uviedol, že bola tam normálna atmosféra, on osobne nemal ani s jedným z nich nejaký problém, vedeli mu aj poradiť, keď som potreboval, lebo prišiel z hraničného oddelenia, teda práca na OO PZ bola pre neho nová. On neprepísal záznam o zaistení osoby pána Z. a ani mu zástupca L. nekázal. Po oboznámení sa so záznamami o zaistení osoby Petra Z. tak ako sa nachádzajú v spise a boli mu predložené uviedol, že nie je jeho rozhodnutie, kde sa uvádza spojenie, že urazil na cti, nakoľko on takéto spojenie nepoužíva.

Svedok P. Č. vypovedal, že bolo to asi 4 roky dozadu, kedy pracoval na OO PZ Slovenská Kajňa, rovnako tam pracovala obžalovaná. Nevedel presne, kedy sa stal ten skutok, resp. priestupok ale o niekoľko dní sa na oddelení hovorilo, že vec bola pridelená obžalovanej a že zástupca, pán L., od nej chcel, aby tú vec prerobila, ale ako konkrétne mala tú vec prerobiť, to nevie. Neskôr sa pri rozprávaní dozvedel, že sa jednalo o vec pani starostky z M., pani Z., pričom som tiež vedel, že táto sa stretáva a pozná so zástupcom a bolo tam hovorené niečo v tom zmysle, že je pre ňu hanba chodiť po úradoch. Obžalovaná mala prerobiť spis s tým, že zástupca im dával pokyny na takých papierikoch, boli to lepiace lístočky, ale lístoček v tejto veci on nevidel, jednalo sa o priestupok vo vzťahu medzi manželmi Z.Ý., pričom takéto priestupky sa potom odstupujú na okresný úrad na prejednanie. Obžalovaná jemu osobne o tejto veci nerozprávala, sú malé oddelenie, obžalovaná to povedala kolegovi O., s ktorým on slúži a teda sme sa o tom rozprávali, pričom bolo to pár dní po tom priestupku, po tom skutku. K vzťahoch medzi radovými príslušníkmi a vedením OO PZ uviedol, že čo sa týka radových policajtov, medzi nimi boli vzťahy dobré, čo sa týka vedenia, teda zástupcu a riaditeľa niektorí mali s nimi vzťahy dobré, niektorí horšie, obaja riaditeľ aj zástupca nemali radi ľudí, ktorí im oponovali „postavili sa im“ a to jednak čo sa týkalo pracovných záležitostí, ale aj vzťahov na oddelení. Zástupca L. dával pokyny tak, že spisy si nachádzali pridelené a uložené v priečinku, pričom na spise bol nalepený papierik, taký trhací lístoček, na ktorom bolo napísané, ako sa má vec vybaviť a bol tam aj podpis zástupcu. Po nahliadnutí na list čl. 7 spisu uviedol, že je to prefotené z malého lístočka na veľký papier, že podpis na tejto listine je L., aj písmo, ktorým je to napísané, je také ako písmo zástupcu L.. Keď to číta, tak je tam pokyn, aby bol spis prerobný z děčkového § 49 ods. 1 písm. d) na § 49 ods. 1 písm. a). Tak ako je to napísané, on by to bral ako pokyn od zástupcu, že spis má byť prerobný ako je tam uvedené. Teda ten lístoček má formu pokynu od nadriadeného ako sa má spis urobiť.

Svedok U. K. vypovedal, že o tomto prípade sa prvýkrát dozvedel v čase, keď prišla na OO PZ inšpekcia, nakoľko mal vtedy stálu službu, bolo to niekedy v polovici roka 2015. Čo sa týka priestupku súvisiaceho s touto vecou, o tomto nevedel, nakoľko ho ani nedokumentoval. K vzťahom medzi radovými príslušníkmi na oddelení a vedením v rokoch 2014-2015 uviedol, že na oddelení boli také akoby skupiny, boli policajti, ktorí mali výhrady voči riadeniu obvodného oddelenia. Zvláštne bolo, že policajti pri objasňovaní alebo vyšetrovaní sa skôr radili medzi sebou ako s vedením. Taký typ riadenia ako propagovali zástupca L. a riaditeľ V. nesedel policajtom. Vedenie s radovými príslušníkmi jednalo dosť zvláštne, keď za nimi prišli, že niečo nevedeli, tak ich skôr skritizovali. Čo sa týka nejakej porady alebo usmerňovania policajtov, tak podľa neho policajti sa mali radíť a na to tam boli zástupca, ktorý robil trestné veci a riaditeľ, ktorý robil priestupky. K svojej žiadosti o odchod do civilu uviedol, že dal si žiadosť asi vo februári 2016, dôvodom bolo, že asi 80% oddelenia na čele s vtedajším vedením V. a L. ho podozrievali, že som to bol on, kto ofotil spis a poslal anonym na inšpekciu, prečo je aj obžalovaná stíhaná. Situácia na oddelení sa stupňovala tak, že sa rozhodol, že radšej odíde preč. Potom sa stalo, že raz keď mal službu a službu mala aj obžalovaná videl, že sa niečo deje, lebo vyzerala ako keby plakala. Oslovila ho, aby sme sa porozprávali a vtedy mu povedala, že ju oslovil zástupca L., že by mohli by využiť toho, že odchádza do civilu a mohla by vypovedať pred vyšetrovatelkou inšpekcie, že spis prerobil on. On sa jej vtedy opýtal, či môže s tým ísť za okresným riaditeľom pánom F., že aj tak nič na obvodnom oddelení neporieši v tej veci a keď by tak vypovedala, že by poslúchla zástupcu, tak by si len priťažila. Obžalovaná súhlasila, na základe toho vyhľadal okresného riaditeľa, ktorému vyrozprával, čo sa na oddelení deje, ktorý mu povedal, že to preverí, že pôjde na obvodné a dá to do poriadku, aby si nadriadený L. uvedomil, že čo chce spraviť. Okresný riaditeľ sa ho pýtal, prečo za ním v tejto veci neprišla samotná obžalovaná, na čo mu povedal, že ona sa bojí vyjsť s tým vonku, že aj tak už má problémy s inšpekciou. Telefonicky z kancelárie okresného riaditeľa obžalovanú kontaktoval, či obžalovaná súhlasí so stretnutím s okresným riaditeľom, no ona sa stále bála. Vtedy mu aj okresný riaditeľ navrhol, aby prehodnotil svoju žiadosť o odchod, nakoniec sa rozhodol, že na polícii zostane. Ku vzťahu medzi ženami a nadriadenými na obvodnom oddelení uviedol, že podľa jeho názoru riaditeľ so ženami jednal skôr autoritatívne, prehnane, aj čo sa týka mesačných hodnotení, tak na týchto boli ženy skôr vyhodnocované negatívne, aj keď on z ich práce a ich pôsobení na obvodnom oddelení takýto pocit nemal.

Svedok U. V. vo svojej výpovedi uviedol, že v roku 2014 pracoval a až doteraz pracuje na Obvodnom oddelení PZ Slovenská Kajňa, na pozícii referent s územnou a obvodovou pôsobnosťou. Čo sa týka náplne jeho práce, jedná sa o hliadkovú činnosť, ďalej vybavovanie spisov a to trestných a priestupkových. Pán L.M. robil na oddelení v Kajni zástupcu riaditeľa, riaditeľom bol v tom období pán V., ku ktorému bol jeho vzťah podobný ako aj k pánovi L., nakoľko už predtým spolu pracovali na inom oddelení. Dozvedel som sa o tomto prípade od svojho kolegu O., ktorý mu rozprával, že bol na tom prípade starostky z O. M., že starostka bola fyzicky napadnutá svojím manželom. Taktiež mu povedal, že spis bol pridelený obžalovanej, ktorá dostala pokyn od pána zástupcu L., aby spis prerobila. Jednalo sa o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d), teda aby ho prerobila na § 49 ods. 1 písm. a). Pán O. mu uvádzal, že čo obžalovaná má s tým robiť, ako keby chcel od neho radu, čo s tým má robiť ďalej. Povedal mu, aby obžalovaná išla za riaditeľom oddelenia, nakoľko on mal na starosti priestupky, aby sa to dalo do poriadku. Ku konkretizácii pokynu, ktorý mala dostať obžalovaná, uviedol, že bolo zaužívané, že na vrch toho spisu sa písalo ako treba postupovať alebo čo treba spraviť, boli to také akoby pokyny alebo odporúčania, ktorých sa potom policajti držali. Pokiaľ si pamätám, tak riaditeľ to robil tak, že na obal spisu písal ceruzkou pokyny, zvyčajne to bolo na tlačivo obsahujúce potvrdenie o podaní oznámenia. Keď nebol v práci pán riaditeľ, tak aj priestupkovú agendu robil pán zástupca. Pán zástupca písal potom tie odporúčania na také nalepovacie papieriky. Nepamätá si, či mu pán O. povedal bližšie, ako mala obžalovaná spis prerobiť, teda čo vlastne mala robiť. Pamätá si, že vlastne mala prerobiť ten priestupok na iné písmeno. Nepamätá si presne čas, kedy mu to pán O. hovoril, ale zrejme to bolo v období, kedy obžalovaná ten priestupok prešetrovala. Viac v tejto záležitosti činný nebol, potom sa o to veľmi nezaujímal, neskôr sa o tom dozvedel, až keď začala chodiť na oddelenie Inšpekcia Ministerstva vnútra, teda že je problém ohľadom toho spisu. S obžalovanou sa rozprávali až potom, čo prišla prvýkrát inšpekcia na oddelenie. Vedel o tom všeobecne, že ona to prerobila na pokyn pána zástupcu L., on osobne sa s niečím takým nestretol a nemá ani vedomosť, žeby sa niekto iný z jeho kolegov stretol s takýmto postupom zo strany zástupcu L.. Po nahliadnutí na listinný dôkaz na čl. 7 spisu uviedol, že je to písmo pána zástupcu L. a pravdepodobne je to aj jeho podpis. On má za to, že je to ten pokyn, aby to obžalovaná prerobila z toho násilia, teda z déčka na áčko.

Svedkyňa U.Á. Z. vo svojej výpovedi uviedla, že v jesenných mesiacoch v roku 2014 sa konali komunálne voľby, kde kandidovala na starostku obce. Bolo to 01.11., sviatok všetkých svätých, pričom jej manželovi P. Z. boli zasielané aj rôzne SMSky, kedy v tento deň manžel túto situáciu neunesol, pričom bol pod vplyvom alkoholu a mali vzájomnú výmenu názorov. Odohralo sa to vo večerných hodinách a to aj za prítomnosti detí, dcéry U., ktorá v tom čase bola dospelá a syna F.. Keďže hádky sa stupňovali, pričom predtým sa v ich rodine nič také nevyskytlo, tak už si nepamätám či ona alebo dcéra zavolali políciu. Zľakli sa z toho dôvodu, že nejednalo sa už len o slovnú výmenu, ale stupňovalo sa to už do určitej agresivity, kde manžel do nej sotil a ona sa automaticky bránila, takže sa naťahovali. Prišli dvaja príslušníci PZ z Obvodného oddelenia Slovenská Kajňa, ktorých spoznala, keďže od roku 2007 bola starostkou obce a poznali sa z úradnej činnosti. Pýtali sa, čo sa stalo, kde ona aj dcéra boli v šoku z toho čo sa stalo a všetko im porozprávali, syn tam vtedy prítomný nebol. Policajti si niečo písali, mali nejaký papier a pero, ale nepamätá si, či vtedy niečo podpisovala. Manžela zobrali policajti so sebou, bolo to zo soboty na nedeľu. Po určitom čase sa manžel vrátil a na druhý deň, keď už bol manžel triezvy, tak si sadli a celú záležitosť si vydiskutovali. Možno to bolo z ich strany unáhlené, že privolali políciu, možno aj manžel sa mal správať ináč. Bola nedeľa a niekedy poobede zavolala pánovi L., ktorého poznala, keďže keď sa v roku 1999 prisťahovala do M., bol jej susedom. Volala mu za tým účelom, aký je postup, keďže to bol jej prvý takýto prípad a chcela sa informovať, či to privolanie hliadky môže zobrať späť. Zavolala pánovi L.Á., aj keď jej to bolo trápne, nakoľko on v tom čase býval už vo X. a nemal teda vedomosť, že u nich hliadka bola, no nechcela ďalej situáciu vzniknutú medzi ňou a manželom vyostrovať, nakoľko manžel oľutoval čo sa stalo. Nepamätá si doslova, čo jej vtedy pán L. povedal, ale vysvetlil jej to v tom zmysle, že osoba, ktorá privolala policajnú hliadku, môže potom následne to zmeniť a teda že len osoba, ktorá telefonovala môže potom kontaktovať príslušníka, ktorý bude mať tú agendu, keď chce ešte niečo uviesť, doplniť alebo zmeniť. Nasledujúci pracovný týždeň mali na OO PZ naplánované výsluchy s jej kolegyňou, ktoré sa týkali výkonu jej funkcie. Po ukončení týchto výsluchov išla za obžalovanou, kde prevzala jednu listinu týkajúcu sa jej prípadu, vzhľadom na dlhšiu dobu si už nepamätá o čo presne sa jednalo, ale prevzatím tejto listiny považovala túto záležitosť s manželom za vybavenú a nemá už v tejto veci ani doma žiadne listiny. Nepamätám si presne komunikáciu medzi ňou a obžalovanou, bolo to veľmi krátke, po komunikácii si prevzala obálku, v ktorej sa nachádzala písomnosť. S obžalovanou išla do jej miestnosti, kde zopár vetami túto vec riešili, no presnú komunikáciu si nepamätá. Potom, čo prevzala od obžalovanej obálku, tak ešte na OOPZ zotrvala, nakoľko sa viedol výsluch jej kolegyne. Celé jej konanie v tejto veci konfliktu s manželom smerovalo k tomu, aby sa táto záležitosť ďalej neriešila, aby to nešlo na ďalšie úrady napr. na okres, ale aby sa táto záležitosť vyriešila a ukončila s tým, že bola privolaná hliadka a nič ďalej sa nebude vyšetrovať. Po tomto v ďalšom už túto vec neriešila, považovala ju za uzavretú. Od roku 2013 boli jedným príslušníkom z OO PZ vo Svidníku na ňu podané početné podania v rôznych trestných veciach, v týchto listinách bolo spomínané aj meno X. L., a to v tej súvislosti, že všetko čo ten príslušník píše sa nevyšetruje, nakoľko pán L. je s ňou v nejakom vzťahu a v spojení, že pracuje na OOPZ Slovenská Kajňa a že ona si ho kúpila bytom. V ten deň konfliktu ju manžel sotil do vstavanej skrine na chodbe, ale nemala žiadne ublíženie na zdraví, ani monokel, je pravdou, že manžel jej vtedy vulgárne nadával. V ďalšom uviedla, že pána L. pozná ako svojho bývalého suseda, potom po nástupe do funkcie štatutára - starostu obce sa poznali aj z úradnej činnosti, tykajú si, ale nenavštevujú sa. K údajnému nadobudnutiu bytu X. L. v obci O. M. uviedla, že pán L. nemá v obci O. M. žiaden byt ani podpísanú nájomnú zmluvu. V roku 2011 bola podpísaná zmluva so žiadateľmi o nájomný byt, pán L., aj ostatní žiadatelia zložili po 5000 eur ako zálohu, no čo sa týka osoby pána L., táto zmluva bola ukončená, peniaze 5000 eur mu boli vrátené na jeho účet, nakoľko potom už nemal záujem o nájomný byt, pretože dcéra sa vydala a odsťahovala. U predmetných nájomných bytov od roku 2013 nemôžu vykonať kolaudáciu, teda v bytoch sa nebýva a to vzhľadom na konanie jedného občana, v dôsledku toho u všetkých obec pristúpila k odstúpeniu od zmlúv.

Svedkyňa V. U. vypovedala, že pracuje na OO PZ Slovenská Kajňa od 1.1.2011 ako referent s územnou a objektovou zodpovednosťou, zahŕňa to objasňovanie a prejednávanie priestupkov ale aj trestných činov. O priestupku, kde podozrivý bol P. Z. a poškodenou starostka obce O. M. vtedy v roku 2014 o tom vedomosť ešte nemala. Priestupky, ktoré jej nie sú pridelené alebo ktoré neprejednáva, tak o nich nemá vedomosť. Dozvedela sa o tom až neskôr z rečí kolegov, a to už v čase, keď obžalovanej bolo vznesené obvinenie. V roku 2014 bol zástupcom na OOPZ v Slovenskej Kajni pán L., ktorý mal na starosti trestné veci a priestupkové spisy mal na starosti a prideloval riaditeľ L. V. V prípade, že bol nejaký priestupok zaevidovaný alebo prijatý, tak jeden z tých dvoch - zástupca alebo riaditeľ, keďže sa v prípade neprítomnosti aj zastupovali, pridelil spisu konkrétne číslo a pridelil to konkrétnemu policajtovi na objasňovanie alebo prejednanie. Priestupky sa evidujú v denníku priestupkových spisov. Policajti potom

vypočúva osoby, zabezpečuje prípadne odborné vyjadrenia, vyčíslenie škody, lekárske potvrdenia alebo iné dôkazy. Potom podľa povahy priestupku je tento priestupok ukončený a to spôsobom tak ako pozná priestupkový zákon. Skompletizuje sa celý spisový materiál a podľa povahy priestupku sa spíše správa o ukončení objasňovania priestupku, ktorú vyhotovuje policajt, ktorý má spis pridelený. Spis sa odovzdá nadriadenému, ktorý spis kontroluje a následne nadriadený aj zasiela spis na príslušný úrad. Správu o objasňovaní priestupku podpisuje nielen policajt ale aj nadriadený, ktorý vlastne spis kontroluje. V prípade, žeby nadriadený pri kontrole zistil nedostatky, žiada policajta o opravu. Nadriadený to môže policajtovi oznámiť ústne ale aj písomne, napíše mu odkaz - ale nejedná sa o nejaký záznam, nemá to nejakú formu, keď jej takto nadriadený spis nechal, tak odkaz bol potom prípadne napísaný na papieri. Mohol to byť papier, väčší - menší, na ktorom bol napísaný odkaz, ten papier mohol mať formám A4, alebo aj preložený, osobne sa s iným druhom papiera nestretla. Po predložení listiny na čl. 7 uviedla, že je to kópia textu, písmo je podobné bývalému zástupcovi, takisto aj podpis je podobný bývalému zástupcovi L.. Podľa toho čo videla, tak podľa textu je tam uvedené čo treba urobiť v spise. A ona sa stretávala s takouto formou odkazov od zástupcu ale aj od riaditeľa. Ku vzťahu s nadriadenými, teda so zástupcom a riaditeľom, uviedla, že bol normálny, pracovný.

Súd postupom podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítal výpovede svedkov K. T., L. K., P. U., L. V., U. O., L. B., ktorí všetci boli služobne zaradení na Obvodnom oddelení PZ v Slovenskej Kajni a L. F., vtedajšieho riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ Vranov nad Topľou.

Svedkyňa K. T. vypovedala, že v predmetnom čase bola služobne vzdialená z obvodného oddelenia a o veci sa dozvedala až potom, čo prišla inšpekcia. Uviedla, že spisy sa konzultovali s nadriadenými, no ona nemá skúsenosť, žeby jej niekto dal pokyn ako v nejakej veci rozhodnúť alebo postupovať, nemala vedomosť o nejakom nátlaku alebo ovplyvňovaní zo strany nadriadených. Spisy, ktoré ona prevažne robila konzultovala s riaditeľom, málokedy so zástupcom L.Á..

Svedok L. K. vypovedal, že sa o celej záležitosti dozvedel až v čase, keď vec preverovala inšpekcia, obžalovaná s ním o tejto veci nehovorila, ani nevedel nič o nejakom pokyne. Taktiež uviedol, že nemá vedomosť o žiadnom nátlaku alebo ovplyvňovaní zo strany nadriadených vo vzťahu k iným príslušníkom PZ.

Svedok P. U. taktiež vypovedal, že sa o celej záležitosti dozvedel až v čase, kedy to preverovala inšpekcia, obžalovaná sama mu nikdy o nejakom pokyne od zástupcu L. nehovorila, nemá vedomosť o žiadnom nátlaku alebo ovplyvňovaní vo vzťahu k iným príslušníkom PZ.

Svedok L. V. vo svojej výpovedi uviedol, že na oddelení sa rozprávalo, že zástupca L. mal dať pokyn obžalovanej, aby prerobila spis, jemu osobne však obžalovaná nič nepovedala. On sám nemá vedomosť o nejakom nátlaku alebo ovplyvňovaní na oddelení zo strany nadriadených, on osobne sa s takým konaním nestretol a za iných kolegov sa nevie vyjadriť.

Svedok U. O. vypovedal, že taktiež sa o skutku dozvedel až v čase preverovania udalosti inšpekciou, s ním osobne obžalovaná o tejto záležitosti nehovorila a on osobne od zástupcu takýto pokyn nikdy nedostal a nebol na neho vyvíjaný žiadny nátlak. Čo sa týka prípadného iného názoru na riešenie sporov ohľadom spisov, aj keď nie vždy bol stotožnený s názorom zástupcu L., po vzájomnej komunikácii to vždy vyriešili.

Svedok L. B. vo výpovedi uviedol, že o udalosti sa dozvedel až keď to začala šetriť inšpekcia, pravdepodobne sa to dozvedel od kolegu O., druhu obžalovanej, že obžalovaná mala dostať pokyn od zástupcu L. na prerobenie nejakých zápisníc, no on o tom s obžalovanou v tom čase nehovoril. O ovplyvňovaní a nátlaku zo strany nadriadených na oddelení vedomosť nemá, ak občas bola nejaká výmena názorov ohľadom spracovania spisov, jednalo sa zväčša o formálne veci, vždy si to so zástupcom vykomunikovali. Nevie o tom, žeby aj nejaký iný kolega mal dostať pokyn na prerobenie spisu. Ak za ním mladší kolegovia prídu tak im poradí, nakoľko je služobne najstarší, no ak sa jedná o zložitejšie veci, tie sa konzultujú s riaditeľom a so zástupcom.

Svedok L. F. uviedol, že k samotnému skutku sa vyjadriť nevie. No vyjadril sa k tomu, že V. U. K. podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru, pričom ako dôvod mu uviedol, že má zlé vzťahy s vedením a to X. L. a L. V. a že kvôli veci ohľadom obžalovanej sa na neho snažia „našit“, že to bol on, kto urobil

podanie na inšpekciu. V ďalšom uviedol, že nakoniec p. K. žiadosť nepodal, zostal slúžiť na oddelení. K obžalovanej uviedol, že sa s ňou o tej záležitosti rozprával, povedala mu, že chodila po oddelení a pýtala sa, čo má urobiť, on jej poradil, aby pre inšpekciou povedala všetko, čo vie.

Na čl. 6-12 spisu sa nachádzajú listiny doručené spolu s podnetom na trestné stíhanie, ktoré boli zabezpečené v rámci operatívno - pátračej činnosti.

Jedná sa o rozhodnutie OR PZ vo Vranove nad Topľou, OO PZ v Slovenskej Kajni zo dňa 1.11.2014 pod číslom DÚ: 617/2014, ktoré rozhodnutie bolo vydané v zmysle príslušných ustanovení Zákona o policajnom zbore a týmto rozhodnutím bola zaistená osoba P. Z.. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že menovaný bol zaistený pri páchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, pričom v popise skutku sa uvádza, že sa mal vyhrážať fyzickým napadnutím svojej manželke U. Z., následne ju mal fyzicky napadnúť tým spôsobom, že ju oboma rukami udrhel do oblasti hrudníka v dôsledku čoho menovaná spadla na zem. Rozhodnutie bolo vydané poverenými príslušníkmi PZ práp. U. O. a nrap. R. V., pri ktorých menách boli podpisy a taktiež bolo opatrené pečiatkou so štátnym znakom OR PZ vo Vranove nad Topľou č. 3. Súčasťou listín bolo aj poučenie osoby pri použití oprávnenia policajta zaistiť osobu, ktoré je opatrené nečitateľným podpisom.

Súd si zabezpečil aj originál rozhodnutia z príslušného OO PZ, podľa ktorého originálu rozhodnutie bolo vydané dňa 01.11.2014 pod číslom DÚ 617/2014, pričom rukou je dopísané aj číslo ORPZ-VT-OPP5-173-018/14, podľa tohto rozhodnutia mala byť zaistená osoba P. Z., pričom v odôvodnení sa uvádza, že sa mal dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Zákona o priestupkoch keď vulgárne nadával manželke do kuriev a tým ju urazil na cti. Predmetné rozhodnutie malo byť vydané poverenými príslušníkmi PZ nrap. V. a práp. O., pričom podpis sa nachádza len pri mene práp. O..

Na čl. 7 sa nachádza fotokópia listiny, na ktorom sa nachádza rukou napísaný text v znení: rozhodnutia prerob tak aby tam nebolo násilie, iba nadavky urob čisto na 49/1a. „NAVRH.“ Potom ho zoberie späť, volala U. a nečitateľný podpis.

Dňa 01.11.2014 mali byť spísané aj záznamy a to pod číslom ORPZ-VT-OPP5-272/2014-P (ďalej len „číslo priestupku“) Oba záznamy tak ako sa nachádzajú v spise mal poznačiť práp. U. O., pri jeho mene sú opatrené podpisom a jednalo sa o záznamy o podaní oznámenia podľa Zákona o priestupkoch, s tým že oznamovateľom bola U. Z., O.. XXXX a záznam o podaní vysvetlenia, ktorý podala U. Z., O.. XXXX. Z obsahu oboch záznamov vyplýva, že v predmetný deň malo dôjsť v ich bydlisku k tomu, že P. Z. pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával a obviňoval z nevery a vyhrážal sa fyzickým napadnutím a aj fyzicky následne napadol U. Z., O.. XXXX, následkom čoho táto spadla na zem a udrhla si chrbát. V oboch záznamoch bolo uvedené, že sa jednalo o priestupok podľa § 49 písm. a) Zákona o priestupkoch.

Podľa správy o výsledku objasňovania priestupku pod číslom priestupku táto mala byť vyhotovená 06.11.2014, adresovaná Okresnému úradu, odbor všeobecnej vnútornej správy Vranov nad Topľou a touto správou mal byť podaný podnet na začatie konania o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť P. Z., keď U. Z., O.. XXXX mal mimo iného aj fyzicky napadnúť a to tým spôsobom, že ju rukami buchol do oblasti hrudníka, následkom čoho táto spadla na zem a udrhla si chrbát. Predmetná správa bola vyhotovená a predkladaná podľa § 60 ods. 3 písm. d) Zákona o priestupkoch. V časti správy, ktorá obsahu označenie osoby, ktorá vec vybavovala, je uvedené meno obžalovanej a správa mala byť podávaná riaditeľom obvodného oddelenia. Tak ako sa nachádza na čl. 9 je bez podpisu riaditeľa.

Na čl. 10 sa nachádza taktiež rozhodnutie o zaistení osoby P. Z. z rovnakého dňa a pod rovnakým číslom ako je uvedené vyššie, avšak v odôvodnení tohto rozhodnutia sa uvádza, že P. Z. bezdôvodne vulgárne nadával manželke U. Z. do kuriev a tým ju urazil na cti. Rovnako aj toto rozhodnutie je opatrené totožnou pečiatkou so štátnym znakom, malo byť podľa uvedenia na strane dva vyhotovené tými istými osobami a pri oboch menách sa nachádzajú nečitateľné podpisy.

V rámci listín ako ich súd uviedol vyššie sa nachádza aj záznam o podaní oznámenia U. Z., O.. XXXX, ktorý mal byť taktiež vyhotovený 01.11.2014, no číslo priestupku neobsahuje uvedenie poradového čísla 272, a v zázname sa uvádza, že P. Z. mal svojej manželke pod vplyvom alkoholu vulgárne nadávať a

obviňovať ju z nevery, tento záznam mal podľa uvedenia poznačiť práp. U. O., no tak ako sa nachádza na čl. 5, nie je podpísaný.

Súčasťou listín je aj návrh na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Zákona o priestupkoch, ktorý mal vyhotoviť orgán PZ - práp. U. O. dňa 01.11.2014 pod číslom priestupku ale bez uvedenia poradového čísla 272, pričom popis priestupku obsahuje opis konania P. Z., ktorý mal navrhovateľke U. Z., O.. XXXX vulgárne vynadať do kuriev, ktorým konaním jej bola spôsobená ujma na cti.

Taktiež bolo predložené do konania aj listina späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku, ako sa nachádza na čl. 12, toto malo byť spracované 05.11.2014 pod číslom priestupku, s tým že sa malo jednať o priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. a) Zákona o priestupkoch a P. Z. sa ho mal dopustiť tým, že vynadal U. Z. do kuriev. Toto späťvzatie malo byť vyhotovené obžalovanou a navrhovateľom bola U. Z., O.. XXXX.

Podľa záznamu o odložení veci podľa § 60 ods. 3 písm. a) Zákona o priestupkoch, ktorý sa nachádza na čl. 12a, tento bol vyhotovený pod číslom priestupku a to dňa 11.11.2014 ako orgán, ktorý ho vyhotovil je uvedená obžalovaná a vec mala byť odložená z dôvodu, že došlo k späťvzatiu návrhu poškodenej, pričom priestupku sa priestupca P. Z. mal dopustiť vulgárnymi nadávkami voči manželke, čo menovanú urazilo na cti.

Z Knihy fonogramov a hlásení na rok 2014, vedenej na OO PZ v Slovenskej Kajni, pod evidenčným číslom 2/2014 a to zo záznamu zo dňa 01.11.2014 až 02.11.2014 vyplýva, že o 23.00 hod. dňa 01.11.2014, bolo prevzaté hlásenie, že pani Z. z O. M. má problémy s manželom, čo je uvedené ako obsah hlásenia, následne je v ďalších kolónkach uvedené, že hlásenie bolo odovzdané policajtom V. a O. a v časti aké opatrenia boli vykonané sú uvedené odkazy na Denník udalostí a to pod DÚ: 616/14 a DÚ: 617/14.

Z Protokolu udalostí, vedeného rovnako na OO PZ v Slovenskej Kajni pod číslom 13/2014, zo záznamu pod číslom 616 vyplýva, že tento bol vyhotovený npráp. R. V. a hlásenie obsahovalo oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ktorého pani Z. mala byť fyzicky napadnutá svojím manželom. Ďalší záznam protokolu pod číslom 617 obsahuje pečiatku s údajmi o zaistení osoby P. Z. dňa 01.11.2014, pričom zaistenie vykonala hliadka v zložení npráp. V. a práp. O..

Na Obvodnom oddelení PZ v Slovenskej Kajni pod číslom 4/2014 bol vedený Denník priestupkových spisov, vedením ktorého boli poverení U.. U.T.. L. V. a U.. U.. X. L.. Zo záznamu pod číslom 272 vyplýva, že podanie došlo 01.11., od pani Z. a ako páchatel' je uvedený P. Z., O.. XXXX, O.. M. XX a ako poškodená U.E. Z., O.. X.X.XXXX, pričom číslica označujúca mesiac narodenia a číslica X v roku narodenia sú opravované. V kolónke priestupok § je uvedené 49/1a, pričom písmeno a je zvýraznené viacerými ťahmi perom. Podľa záznamu bola vec pridelená na vybavenie obžalovanej, s tým že objasňovanie priestupku bolo začaté 01.11. V ďalšom je uvedené, že vec bola odoslaná 06.11. len obvodnému oddeleniu, upovedomenie, a poškodenej Z. bolo zaslané upovedomenie, pričom vec bola vybavená odložením podľa § 60 ods. 3 písm. a), späťvzatím. Údaje tak ako vyplývajú z kópie, ktorá je súčasťou spisu, sú uvedené aj v originály Denníka priestupkových spisov.

Podľa zápisnice o vydaní veci zo dňa 02.02.2016 inšpekčnej služby bol vydaný priestupkový spis OR PZ vo Vranove nad Topľou, OO PZ v Slovenskej Kajni, evidovaný pod číslom priestupku a to vtedajším riaditeľom mjr. V..

Priestupkový spis OR PZ vo Vranove nad Topľou, Obvodné oddelenie PZ v Slovenskej Kajni číslo OR PZ-VT-OPP-272/2014-P sa v origináli nachádza v spise tunajšieho súdu sp. zn 12T/177/2016 a v kópii na čl. 151 -163 spisu v tejto veci.

Podľa obalu spisu tento obsahoval 10 listov.

Na čl. 1 sa nachádza záznam o odložení veci podľa § 60 ods. 3 písm. a) Zákona o priestupkoch zo dňa 11.11.2014, ako orgán PZ je uvedená obžalovaná a pri uvedení riaditeľa útvaru PZ je meno U.. U.. L. V., pri ktorom sa nachádza nečitateľný podpis s doložkou v.z. V popise skutku priestupku je uvedené, že

P. Z. v rodinnom dome dňa 1.11.2014 pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával oznamovateľke U. Z., čo ju urazilo na cti ako aj jej dcére. V ďalšom je uvedené, že v priebehu objasňovania boli vykonané úkony a to záznam o podaní oznámenia U. Z. st. ml. a o podaní vysvetlenia U. Z. ml. a P. Z..

Zo záznamu o podaní oznámenia ako sa nachádza na čl. 2 priestupkového spisu súd zistil, že toto mala urobiť U. Z., O.. XXXX a to za účelom podania oznámenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Zákona o priestupkoch. Podľa záznamu oznamovateľka uviedla, že v obývačke ich rodinného domu jej pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával jej manžel P. Z.. Podľa záznamu o podaní vysvetlenia U.E. Z., O.. XXXX zo dňa 1.11.2014 jej otec vulgárne nadával matke U. Z.. V zázname o podaní vysvetlenia P. Z. zo dňa 2.11.2014 tento sa odmietol vyjadriť. Všetky záznamy mal poznačiť práp. U. O., pri ktorého mene je nečitateľný podpis.

V ďalšom sa v spise na čl. 5 nachádzal návrh na prejednanie priestupku, ktorý mala podať U. Z. na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť jej manžel, keď jej vynadal do kuriev, čím jej bola spôsobená ujma na cti. Na návrhu je uvedené meno práp. U. O. ako orgánu PZ a meno a podpis navrhovateľa U. Z..

Späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku sa nachádza na čl. 6, toto je datované dňom 5.11.2014 a U. Z. ním zobrala späť návrh na prejednanie priestupku. Na listine je mimo mena a podpisu U. Z. ako oznamovateľa uvedené aj meno orgánu PZ - obžalovanej a podpis pri jej mene.

Na čl. 7 sa v priestupkovom spise nachádza rozhodnutie o zaistení osoby P. Z.. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že menovaný bol zaistený pri páchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Zákona o priestupkoch, pričom v popise skutku sa uvádza, že mal vulgárne nadávať svojej manželke a tým ju uraziť na cti. Rozhodnutie bolo podľa uvedenia na rozhodnutí poverenými príslušníkmi PZ práp. U. O. a npráp. R. V., pričom podpis sa nachádza len pri mene O. a bolo opatrené pečiatkou so štátnym znakom OR PZ vo Vranove nad Topľou č. 3. Súčasťou listiny bolo aj poučenie osoby pri použití oprávnenia policajta zaistiť osobu na čl. 8, ktoré je opatrené nečitateľným podpisom.

Spis o priestupku obsahoval aj upovedomenie zo dňa 11.11.2014 adresované U. Z. o tom, že vec priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Zákona o priestupkoch bola dňa 11.11.2014 podľa § 60 ods. 3 písm. a) odložená (čl. 9 priestupkového spisu). Taktiež na čl. 10 sa nachádzalo potvrdenie o podaní ústneho oznámenia U.E. Z. DÚ 616/2014, podľa ktorého urobila oznámenia, že bola fyzicky napadnutá manželom.

Podľa záznamu zo služby zo dňa 1.11.2014 až 2.11.2014 OR PZ OO PZ v Slovenskej Kajni túto vykonával hliadka v zložení npráp. R. V. a práp. U. O., pričom v čase o 23.00 hod. bola hliadka vyslaná do obce O. M., oznamovateľka p. Z.Á. oznámila problémy s manželom, kde následne hliadka zistila priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a v ďalšom je odkaz na DÚ 616/2014 a DÚ 617/2014.

Zo spisu sp. zn. 12T/177/2016 Okresného súdu Vranov nad Topľou súd zistil, že v tomto konaní bola podaná obžaloba na X. L. pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom zo skutkovej vety vyplýva, že obžalobou mu je kladené za vinu, že ako nadriadený obžalovanej mal túto pokynom usmerniť, aby pozmenila spôsob konania P. Z. , aby zo spisu nevyplývalo násilie zo strany priestupcu, ale len nadávky, aby jeho konanie mohlo byť kvalifikované ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Zákona o priestupkoch, v dôsledku čoho by bolo možné vziať zo strany oznamovateľa, jeho manželky, návrh na prejednanie priestupku späť. Vec ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku nebola právoplatne skončená.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaná nebola odsúdená, v registri priestupkov MV SR má len jeden záznam za priestupok na úseku cestnej dopravy.

Obec P. oznámila, že obžalovaná sa o svoju rodinu stará svedomite, jej majetkové pomery im nie sú známe, že sa zapája do kultúrneho diania v obci a jej správanie nebolo prerokované komisiou pre verejný poriadok.

V zhodnotení služobnej činnosti obžalovanej riaditeľ OO PZ Slovenská Kajňa uviedol, že obžalovaná je zaradená vo funkcii ako referent s územnou a objektovou zodpovednosťou, plní všetky úlohy vyplývajúce z príslušných interných predpisov, jej uložené a vyplývajúce úlohy plní na štandardnej úrovni bez väčších výkyvov. Z osobnostných vlastností možno vyzdvihnúť cieľavedomosť, disciplinovanosť, rozhodnosť, ohľaduplnosť, ochotu pomôcť, psychickú odolnosť, dodržiavanie pravidiel, iniciatívu a aktivitu. Je samostatná, pričom pri plnení úloh má schopnosť systematicky organizovať prácu podľa priorít, služobná disciplína je veľmi dobrá. Prílohou je prehľad disciplinárnych odmien a opatrení, podľa ktorého obžalovanej bola viackrát udelená disciplinárna odmena a taktiež výčitka v júli 2014 pre porušenie základných povinností policajta.

Prokurátor v záverečnej reči poukázal na to, že obžaloba kladie obžalovanej za vinu, že ako verejná činiteľka pri objasňovaní priestupku mala pozmeniť priestupkový spis tak, že z neho vyňala listiny uvedené v obžalobnom návrhu a tieto mala nahradiť inými listinami s pozmeneným obsahom, na základe ktorých následne záznamom podľa § 60 ods. 3 písm. a) Zákona o priestupkoch vec odložila. Z dokazovania vykonaného na hlavných pojednávaniach vyplýva, že príslušníci OO PZ Slovenská Kajňa U. O. a R. V. prijali od U. Z. oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť manžel oznamovateľky tým, že ju mal fyzicky napadnúť. Obžalovaná najskôr ukončila objasňovanie priestupku spracovaním predkladacieho prípisu na Okresný úrad na rozhodnutie o priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch a tento spolu so súvisiacim spisom predložila nadriadenému na schválenie a na podpis. Následne jej bol spisový materiál vrátený a podľa výpovede obžalovanej na základe pokynu zástupcu riaditeľa OO PZ Slovenská Kajňa, pána L., spis „prerobila“ tak, že prepísala, resp. pozmenila záznam o oznámení priestupku a záznam o podaní vysvetlenia, v ktorých vynechala použitie násillia zo strany manžela oznamovateľky a uvedené listiny podpísala v mene ich spracovateľa, pána O.. Podľa výpovede obžalovanej ďalej obdržala aj prepísaný a nepodpísaný záznam o zaistení P. Z., ktorý podpísala v mene U. O.. Svedok R. V. poprel, že by on odovzdal obžalovanej takto pozmenený záznam o zaistení osoby. Následne obžalovaná s oznamovateľkou, pani Z., spísala späťvzatie oznámenia o priestupku a napokon citovaným záznamom vec odložila. Podľa prokuratúry týmto postupom obžalovaná vykonávala právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, čím naplnila skutkovú podstatu prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona po objektívnej stránke. Z hľadiska subjektívnej stránky sa na trestnosť činu vyžaduje úmyselné zavinenie a pohnútky a aby verejný činiteľ konal v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Podľa obžalovanej uvedeným spôsobom konala z dôvodu obáv pred nadriadeným, zástupcu riaditeľa OO PZ Slovenská Kajňa sa bála a preto to urobila. Obžalovaná ako dôvody tejto obavy uviedla robenie priekov, zaradenie do spoločných služieb s druhom U. O., alebo obavu, aby ju nevyhodili. Podľa názoru prokuratúry však prezentované dôvody nie sú takými okolnosťami, ktoré by vylučovali protiprávnosť činu a ktoré by zbavovali obžalovanú trestnej zodpovednosti. Podľa § 48 ods. 4 Zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ je policajt povinný odoprieť splnenie rozkazu, nariadenia, príkazu alebo pokynu nadriadeného, ak by jeho splnením spáchal trestný čin a túto skutočnosť je povinný oznámiť bezodkladne vyššie nadriadenému. Z výpovede obžalovanej taktiež vyplýva, že si bola plne vedomá, že ide o nezákonný postup. Bola na to upozornená napríklad aj zo strany svedka O.. Z výpovede obžalovanej ďalej vyplýva, že jej súčasne bolo zrejmé, že zástupca riaditeľa chcel pomôcť Z., pričom týmto spôsobom by sa vec odložila ešte na OO PZ a nebola by predložená na prejednanie správneho orgánu, teda že manžel oznamovateľky by sa týmto spôsobom vyhol prejednaniu priestupku a prípadne aj postihu za jeho spáchanie. Uvedeným spôsobom by bol pánovi Z. zadovážený prospech spočívajúci v uvedenej skutočnosti. Obžalovaná napriek vedomosti o všetkých týchto skutočnostiach však konala vyššie uvedeným spôsobom a preto je prokuratúra toho názoru, že svojim konaním naplnila skutkovú podstatu prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa aj po subjektívnej stránke minimálne vo forme nepriameho úmyslu. Navrhol preto súdu, aby obžalovanú uznal za vinnú zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe a obžalovanej uložil podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby.

Obhajca obžalovanej v záverečnej reči uviedol, že podanú obžalobu považuje v celom rozsahu za nezákonnú. Poukázal na to, že vyšetrovatelka úradu inšpekčnej služby ministerstva vnútra SR, ktorá viedla v danej veci vyšetrovanie, v závere prípravného konania po vykonaní rozsiahleho dokazovania, podala prokurátorovi návrh na zastavenie trestného stíhania voči obžalovanej, no aj napriek uvedenému prokurátor podal obžalobu. V rámci dokazovania vykonaného počas súdneho konania však nedošlo k

takej zmene dôkaznej situácie, ktorá by mohla vyvolať presvedčivý, ničím nespochybniteľný záver o vine obžalovanej. V tomto prípade absentuje jeden zo základných znakov skutkovej podstaty trestného činu podľa § 326 ods. 1 Trestného zákona, ktorým je úmysel spôsobiť škodu alebo neoprávnený prospech, nakoľko motívom a pohnútkou obžalovanej nebolo privodenie škody alebo prospechu inému, ale splnenie pokynov nadriadeného zástupcu riaditeľa pána X. L.Č., pretože k prerobeniu priestupkového spisu prišlo na základe jeho pokynu, čo potvrdzuje listinný dôkaz s písomným pokynom, výsluchy svedkov, ako aj skutočnosť, že sa s oznamovateľkou priestupku U. Z. vôbec nepoznala, a teda úmysel privodiť neoprávnený prospech inému nebol počas konania preukázaný, naopak bol vyvrátený vykonanými dôkazmi. Taktiež je potrebné poukázať na fakt, že obžalovaná nebola stotožnená so splnením daného pokynu, prerábaniu podkladov v priestupkovom spise sa bránila tým, že zástupcu riaditeľa OO PZ X. L. upozorňovala, že sa to nedá, a v zmysle zákona informovala jeho nadriadeného, teda riaditeľa OO PZ L. V., ktorý ju zrejme pre pracovnú zaneprázdnenosť odkázal na zástupcu pána L.. Teda navonok prejavila vôľu a vykonala potrebné kroky k zvráteniu protiprávneho stavu, ktorý mal nastať. Na základe vyššie uvedených skutočností konštatujem, že k prerobeniu priestupkového spisu prišlo na základe pokynu zástupcu riaditeľa OO PZ Slovenská Kajňa X. L., ktorý mal osobný záujem na zvrátení riešenia priestupku, pričom sa v rámci jednak prípravného konania, jednak konania pred súdom, nepotvrdil úmysel zo strany obžalovanej privodiť prospech P. Z., manželovi U. Z., vyhnúť sa právnym následkom za protiprávne konanie. Uvedený motív ako zložka subjektívnej stránky konania páchatelia musí byť v prípade tohto trestného činu preukázaný. Preto vzhľadom na uvedené skutočnosti a s prihliadnutím a poukázaním na zásadu in dubio pro reo navrhol, aby súd obžalovanú spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaná v záverečnej reči opätovne prehlásila, že sa necíti byť nevinná, že všetko robila na základe pokynov svojho zástupcu X. L., ktorý na ňu tlačil.

Podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa sa dopustí verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu.

Objektom trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa je záujem štátu na riadnom výkone právomoci verejných činiteľov a na ochrane práv a povinností fyzických a právnických osôb.

Na naplnenie tejto skutkovej podstaty sa vyžaduje, aby sa činu dopustil špeciálny subjekt, t.j. verejný činiteľ tak ako ho predpokladá ust. § 128 Trestného zákona, ktorým je mimo iných aj osoba v služobnom pomere.

Štátnu službu príslušníkov PZ upravuje zákon NR SR č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe“), ktorý v § 1 ods. 1 ustanovuje, že tento zákon upravuje štátnu službu príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby, príslušníkov Národného bezpečnostného úradu a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej len „štátna služba“).

Policajtom sa na účely tohto zákona rozumie príslušník Policajného zboru, príslušník informačnej služby, príslušník bezpečnostného úradu a príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže (§ 1 ods. 3 zákona o štátnej službe).

V zmysle § 2 ods. 1, ods. 2 zákona o štátnej službe policajtom sa na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba, ktorá je v služobnom pomere podľa tohto zákona a vykonáva štátnu službu v služobnom úrade. Štátnou službou sa na účely tohto zákona rozumie plnenie úloh Policajného zboru policajtom v služobnom úrade alebo v zahraničí a právne vzťahy s tým súvisiace. Štátna služba sa vykonáva v služobnom pomere.

V predmetnom ustanovení § 326 Trestného zákona je podmienkou pre postavenie v § uvedených osôb, že je to osoba, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá jej bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená a pre trestnú zodpovednosť verejného činiteľa sa vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou.

Teda pojem verejného činiteľa je v ustanovení § 326 Trestného zákona vymedzený tak, že musí ísť o osobu uvedenú v ustanovení § 128 ods. 1, musí sa podieľať na plnení úloh spoločnosti a štátu, musí pritom používať právomoc, ktorá jej bola zverená v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh a trestný čin musí byť spáchaný v súvislosti s touto právomocou a zodpovednosťou

Čo sa týka objektívnej stránky tohto trestného činu na naplnenie uvedenej skutkovej podstaty sa vyžaduje, aby sa činu dopustil špeciálny subjekt jednou z troch foriem konania tak ako ich predpokladá ust. § 326 Tr. zák., pričom úmysel páchatel'a musí zahŕňať aj úmysel spôsobiť niekomu škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech.

Pod pojmom „v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech“ sa rozumie akékoľvek neoprávnené majetkové alebo aj materiálne zvýhodnenie, na ktoré by páchatel' alebo iná osoba nemali právo. Pojem „vykonávať svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonom“ je potrebné vykladať tak, že ide o obchádzanie zákona alebo iného právneho predpisu vydaného na základe zákona a pod pojmom „prekročí svoju právomoc“ sa rozumie konanie páchatel'a, ktorý vykonáva činnosť, ktorá patrí do právomoci iného verejného činiteľa

Ak niektoré z týchto hľadísk nie je splnené, nejde o verejného činiteľa.

Právomoc je vo všeobecnosti definovaná ako súhrn oprávnení a povinností, ktoré zákon priznáva danému poverenému orgánu na výkon jeho činnosti.

Podľa § 1 ods. 1 zákona NR SR č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o Policajnom zbore“) Policajný zbor je ozbrojený bezpečnostný zbor, ktorý plní úlohy vo veciach vnútorného poriadku, bezpečnosti, boja proti zločinnosti vrátane jej organizovaných foriem a medzinárodných foriem a úlohy, ktoré pre Policajný zbor vyplývajú z medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky.

V zmysle § 8 ods. 1 Zákona o Policajnom zbore pri vykonávaní služobnej činnosti je policajt povinný dbať na česť, vážnosť a dôstojnosť osoby i svoju vlastnú a nepripustiť, aby v súvislosti s touto jeho činnosťou vznikla osobe bezdôvodná ujma a aby prípadný zásah do jej práv a slobôd prekročil mieru nevyhnutnú na dosiahnutie účelu sledovaného jeho služobnou činnosťou. Pri vykonávaní služobnej činnosti je policajt povinný dodržiavať etický kódex policajta, ktorý vydá minister.

Služobnou činnosťou sa podľa odseku 1 rozumie činnosť policajta spojená s plnením úloh podľa tohto zákona alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov (§ 8 ods. 3 Zákona o Policajnom zbore).

Úlohy Policajného zboru sú vymedzené v ust. § 2 Zákona o Policajnom zbore.

Podľa § 2 ods. 1 písm. k) Zákona o Policajnom zbore Policajný zbor plní tieto úlohy a to odhaľuje priestupky a zisťuje ich páchatel'ov, a ak tak ustanovuje osobitný zákon, priestupky aj objasňuje a prejednáva.

V zmysle § 58 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o priestupkoch“) objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto zákona alebo iného zákona, či tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku, či sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave postačí samotné prejednanie priestupku, či sa uloží ochranné opatrenie a či sa uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

Objasňovanie priestupkov podľa odseku 1 vykonávajú tiež orgány Policajného zboru v rozsahu podľa odseku 4 (§ 58 ods. 3 písm. a) Zákona o priestupkoch).

Podľa § 58 ods. 4 písm. b) Zákona o priestupkoch orgány Policajného zboru objasňujú priestupky proti verejnému poriadku, priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, priestupky proti majetku a devízové priestupky v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom.

Objasňovanie priestupkov sa koná na základe vlastného zistenia správnych orgánov alebo orgánov oprávnených objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) alebo na základe oznámenia fyzickej osoby alebo právnickej osoby (§ 59 ods. 1 Zákona o priestupkoch).

V zmysle § 60 ods. 3 písm. a) Zákona o priestupkoch orgán oprávnený objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) odloží vec záznamom, ak nie je podozrenie z priestupku alebo ak nemožno priestupok prejednať a podľa písm. d) predloží správu o výsledku objasňovania priestupku po zistení páchatel'a priestupku príslušnému správne mu orgánu, ak tu nie sú dôvody na postup podľa písmen a) a c).

V obžalobe popísaný skutok a teda konanie, ktorého sa mala obžalovaná dopustiť bol kvalifikovaný ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané a toto nebolo ani v celom priebehu trestného konania sporné, že obžalovaná konala v danej veci ako verejný činiteľ, keďže spĺňa pri výkone tejto činnosti hľadiská potrebné na posúdenie konania ako verejného činiteľa, keďže v osobe obžalovanej sa jednalo o osobu uvedenú v ustanovení § 128 ods. 1 Trestného zákona, policajta, ktorý sa podieľal v zmysle vyššie uvedených ustanovení zákona o Policajnom zbore ale aj zákona o priestupkoch na plnení úloh spoločnosti a štátu, keď v zmysle ustanovení o objasňovaní priestupkov používala jej zverenú právomoc a tak ako je skutok popísaný je nepochybné, že trestný čin bol spáchaný v súvislosti s touto právomocou obžalovanej, keď ako orgán oprávnený objasňovať priestupky bola oprávnená za splnenia zákonných podmienok buď vec odložiť záznamom alebo predložiť po zistení páchatel'a priestupku správu príslušnému správne mu orgánu, teda je nepochybné, že obžalovaná konala v zmysle príslušných ustanovení Zákona o priestupkoch a to citovaného § 58 ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) a to ako orgán uvedený v § 60 ods. 3 písm. a) alebo písm. d) Zákona o priestupkoch.

V konečnom dôsledku potom v zmysle uvedeného o konaní obžalovanej ako špeciálneho subjektu - policajta objasňujúceho priestupky bol potom aj vydaný záznam o odložení veci zo dňa 11.11.2014, ktorým záznamom vec priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť ako priestupca P. Z., postupom podľa § 60 ods. 3 písm. a) Zákona o priestupkoch odložila a to potom, čo vybrala a pozmenila listiny predmetného priestupkového spisu tak, aby boli splnené zákonné podmienky na takýto postup.

Toto konanie obžalovanej mal súd za preukázané nielen z jej výpovede, ale aj z výpovedi najmä svedkov R. V. a U. O., ktorí tvorili hliadku, ktorá po oznámení p. Z. o konaní jej manžela a po vyslaní na miesto priestupku vykonala úkony v zmysle príslušných ustanovení Zákona o priestupkoch, spísali a vyhotovili záznamy a rozhodnutie ako aj vykonali záznamy v ďalších knihách a evidenčných pomôckach, ktoré sú vedené na obvodnom oddelení, obaja zhodne potvrdili, že pôvodne vyhotovené listiny obsahovali aj skutočnosti uvádzané oznamovateľkou U. Z. bezprostredne po príchode hliadky do miesta jej bydliska, kde k priestupku došlo, a teda skutočnosti o fyzickom násilí zo strany manžela oznamovateľky, tak ako boli uvedené v listinách predložených s podnetom a ako ich súd uviedol vyššie. K listinám, ktoré sa nachádzali už v origináli priestupkového spisu až na sporný záznam o zaistení osoby, ktorý obsahuje podpis len pri mene U. O., zhodne uviedli, že tieto neboli nimi vyhotovené. Skutočnosti o tom, že priestupok bol pôvodne kvalifikovaný ako priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch vyplývajú aj z predmetných evidenčných pomôcok, aj svedok X. L. potvrdil, že priestupok bol takto zaevidovaný. Ako už súd konštatoval vyššie nebolo sporné, že k pozmeneniu listín obžalovanou došlo a to v takom rozsahu, aby toto postačovalo na zmenu kvalifikácie konania p. Z..

Obrana obžalovanej a obhajoba v priebehu celého konania poukazovali na to, že obžalovaná konala na základe pokynu zástupcu obvodného oddelenia ako svojho priameho nadriadeného.

V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že obžalovaná ako príslušník PZ je povinná plniť základné povinnosti policajta tak ako ich vymedzuje v ust. § 48 ods. 3 Zákon o štátnej službe príslušníkov PZ

Základné povinnosti policajta upravuje zákon NR SR č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v ust. § 48 ods. 3, pričom podľa ust. písm. a) policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi,

ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nariadených, ak bol s nimi riadne oboznámený a podľa ust. písm. f) je policajt povinný zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom štátnej služby na vlastný prospech alebo na prospech iného.

V nadväznosti na vyššie uvedené ust. ods. 4 pojednáva o tom, že ak sa policajt domnieva, že rozkaz, nariadenie, príkaz alebo pokyn jeho nadriadeného je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, je povinný na to nadriadeného upozorniť. Ak nadriadený trvá na splnení rozkazu, nariadenia, príkazu alebo pokynu, musí ho policajtovi písomne potvrdiť a policajt je povinný ho splniť. Písomné potvrdenie sa nevyžaduje, ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania. Policajt je povinný odoprieť splnenie rozkazu, nariadenia, príkazu alebo pokynu nadriadeného, ak by jeho splnením spáchal trestný čin, túto skutočnosť oznámi bezodkladne vyššiemu nadriadenému.

Možno konštatovať, že práve citované ust. ods. 4 je takým, ktoré bolo potrebné až do dôsledkov (posledná veta cit. ods. 4) zo strany obžalovanej na vzniknutú situáciu aplikovať.

Súd bral danú skutočnosť ohľadom zákonom predpísaného spôsobu a postupu riešenia prípadnej takejto situácie v súvislosti s pokynmi nadriadených do úvahy, ako aj skutočnosti, že obžalovaná sa priznala, že predmetné záznamy pozmenila, keď opakovane tvrdila, že tak konala na pokyn nadriadeného, zástupcu L., ktoré záznamy boli v konečnom dôsledku následne podkladom pre jej rozhodnutie v súvislosti s objasňovaním predmetného priestupku, je napriek tomu nepochybné, že dané konanie obžalovanej je právne kvalifikované ako prečin. Bolo nepochybné preukázané, že záznamy tak ako boli pôvodne spísané hliadkou v zložení V. a O. potom, čo bola hliadka vyslaná na miesto spáchania priestupku do rodinného domu Z., obsahovali aj skutočnosti ohľadom uvádzaného fyzického napádania zo strany priestupcu P. Z. vo vzťahu k jeho manželke U. Z., daná skutočnosť o fyzickom napádaní bola uvedená aj v odôvodnení rozhodnutia o zaistení osoby P. Z., ktoré skutočnosti potvrdili najmä svedkovia R. V. a U. O., daná skutočnosť o tom, že pri spáchaní priestupku došlo aj k fyzickému násiliu preukazovala aj právna kvalifikácia priestupku podľa ust. § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, kedy táto bola uvedená v pôvodných spísaných záznamoch a rozhodnutiach, taktiež bola uvedená aj v jednotlivých denníkoch, ktoré obvodné oddelenie PZ viedlo a v konečnom dôsledku takto bol prvotne aj spis obžalovanou podľa jej tvrdenia ako aj podľa správy, ktorá je súčasťou spisu aj ukončené. Ako už súd viackrát uviedol, tieto skutočnosti o pozmenení záznamov neboli sporné, obžalovaná sa k tomu priznala, že záznamy a rozhodnutia nahradila novými, pritom pokiaľ sa týka rozhodnutia o zaistení toto tiež podpísala pozmenené menom U. O..

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je však bezpečné zistenie či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách ods. 2 § 10 Trestného zákona. To znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nie nepatrná, teda materiálny korektív.

Aplikácia princípu ultima ratio v trestnom konaní má isté pravidlá a princíp ultima ratio možno aplikovať v rámci trestného konania vždy len v súlade s ustanoveniami Trestného zákona a Trestného poriadku. Princíp ultima ratio možno uplatniť prostredníctvom materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona len pri prečinoch. Súdna moc, súd, na aplikáciu princípu ultima ratio používa zákonodarcom deklarovanú možnosť za istých okolností nepovažovať za protiprávne konanie, ktoré sa ako protiprávne javí z dôvodu naplnenia všetkých formálnych znakov skutkovej podstaty konkrétneho prečinu.

Každá skutková podstata trestného činu vyjadruje všetky podstatné znaky a črty nevyhnutné na posúdenie, či konkrétny spáchaný skutok možno považovať za trestný čin. Znaky trestných činov uvedené v Trestnom zákone vyjadrujú možnosť vzniku takto klasifikovaných skutkov, ako aj nevyhnutnosť podradiť ich pod príslušné skutkové podstaty trestných činov a použiť právne následky uvedené v Trestnom zákone. Trestná zodpovednosť vzniká na základe existencie spáchaného skutku, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty trestného činu. Okrem obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorými sú objekt (záujem, hodnota či spoločenský vzťah chránený trestným právom), objektívna stránka (konanie vrátane opomenutia, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom), subjekt (páchatel') a subjektívna stránka (zavinenie, niekedy aj pohnútky a motívy) sa na vyvodenie trestnej zodpovednosti pri prečine vyžaduje aj naplnenie materiálneho korektívu, ktorý je

vyjadrený v ust. § 10 ods. 2 Trestného zákona. Materiálny korektív predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov. Jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená na to, aby určité protiprávne konanie (skutok) mohlo byť kvalifikované ako konkrétny prečin, je v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona aj pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska napĺňa znaky skutkovej podstaty nejakého prečinu je vyššia ako nepatrná.

Kritéria, pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinu, sú také rôzne a premenlivé, že pomocou nich možno v konkrétnom prípade dostatočne rozlíšiť stupeň závažnosti spáchaného prečinu, resp. prečinu vykazujúceho znaky prečinu.

Záver o tom, či pri prečine je materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona je záverom právnym, ktorý záver sa musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania rovnako ako záver o objektívnych a subjektívnych znakoch prečinu. Skutočnosti významné pre právny záver o tom, či tu je materiálny korektív prečinu, musia byť predmetom dokazovania práve tak ako všetky ostatné okolnosti naplňujúce znaky trestného činu.

Ako už súd uviedol vyššie, konanie obžalovanej bolo po právnej stránke kvalifikované ako prečin, preto v zmysle vyššie uvedeného ohľadom ust. § 10 ods. 2 Trestného zákona bolo úlohou súdu konanie obžalovanej tak ako jej bolo kladené za vinu obžalobou a tak ako bolo preukázané aj dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní v tomto kontexte aj posúdiť.

Samotná obžalovaná sa k spáchaniu skutku vo svojej podstate priznala, no súčasne podrobne popísala okolnosti, za ktorých k jej konaniu došlo. Je nepochybné, že po pridelení spisu na základe zhromaždeného materiálu v spise dodržala predpísaný postup a na základe vykonaného objasňovania spracovala správu o výsledku objasňovania priestupku, ktorá mala byť pre príslušný správny orgán podnetom na začatie konania o priestupku, aj keď v spise vyhotovená predmetná správa nie je opatrená podpisom nadriadeného.

Súd bral v ďalšom do úvahy, že predmetný výsledok priestupkového konania a teda odloženie veci postupom podľa § 60 ods. 3 písm. a) Zákona o priestupkoch, na ktorom mala záujem aj samotná oznamovateľka priestupku, bolo možné „dosiahnuť“ aj riadnym spôsobom tak ako to predpokladajú príslušné ustanovenia Zákona o priestupkoch a to, ak by pani Z. ako oznamovateľka priestupku učinila doplnenie a súčasne opravu svojho oznámenia o priestupku riadnym zákonným spôsobom, v dôsledku čoho by obžalovaná ako príslušný orgán objasňujúci priestupok spísala príslušný záznam tak ako to predpokladá ust. § 60 ods. 1 Zákona o priestupkoch, pričom s najväčšou pravdepodobnosťou, berúc do úvahy skutočnosti uvádzané svedkyňou Z., by zo strany obžalovanej bol následne vykonaný postup tak ako to predpokladajú ustanovenia § 60 ods. 3 písm. a) v spojení s § 67 a 68 zákona.

Taktiež súd poukazuje na to, že aj v prípade, žeby priestupok bol predložený okresnému úradu ako príslušnému správneho orgánu postupom podľa § 60 ods. 3 písm. d) na prejednanie priestupku, stále v rámci konania v zmysle ust. § 76 Zákona o priestupkoch - Zastavenie konania, ak by poškodená z priestupku U. Z. nemala záujem na postihnutí manžela za priestupok, mohlo dôjsť k uvedeniu nových skutočností aj v konaní pred správny orgánom, ktorý by v ďalšom musel postupovať v zmysle príslušných ustanovení zákona.

Pokiaľ sa týka v obžalobe uvádzaného neoprávneného prospechu pre P. Z., ktorý mu mala obžalovaná svojim konaním umožniť, keď sa mal vyhnúť právnym následkom za jeho protiprávne konanie, tu súd poukazuje na to, že obžalovaná s uvedenou osobou nemala žiaden vzťah, nestretávali sa, poznala ho dokonca istý čas len pod prezývkou, rovnako tak poškodenú z priestupku p. Z. poznala len u úradnej činnosti. Postihom za priestupok podľa § 49 ods. 2 Zákona o priestupkoch, ktorý mu hrozil, bola pokuta a to do 33 eur za priestupok podľa ods. 1 písm. a) a pri pôvodnej právnej kvalifikácii podľa § 49 ods. 1 písm. d) by predstavovala pokuta sumu do 99 eur. Pokiaľ sa týka pracovného zaradenia p. Z., ktorý ako vyplynulo z dokazovania bol príslušníkom hasičského a záchranného zboru, ani v tejto súvislosti by jeho prípadné postihnutie za priestupok nemalo vplyv na záver o jeho bezúhonnosti, nakoľko za bezúhonného sa v zmysle ust. § 17 ods. 2 zákona NR SR č. 315/2001 o Hasičskom a záchrannom zbere v znení neskorších predpisov považuje na účely tohto zákona občan, ktorý nebol právoplatne odsúdený za úmyselné trestné činy v tomto ustanovení uvedené, teda prípadné postihnutie za priestupok by nemalo

vplyv na jeho bezúhonnosť, ktorej strata by bola prípadne dôvodom na skončenie jeho služobného pomeru
(§ 63 ods. 1 písm. c) Zákona o hasičskom a záchrannom zbore).

Takto súd uzatvára, že po posúdení prečinu spáchaného obžalovanou tak ako to vyplynulo z vykonaných dôkazov a to v intenciách ust. § 10 ods. 2 Trestného zákona mal potom súd za to, že napriek zisteniu obligatórnych znakov skutkovej podstaty prečinu, závažnosť konania nie je vyššia ako nepatrná a preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a obžalovanú spod obžaloby oslobodil.

Ku skutočnostiam uvedeným obhajcom o nezákonnosti obžaloby z dôvodu, že po skočení prípravného konania, ktoré vyšetrovateľ ukončil návrhom na zastavenie trestného stíhania, no prokurátor podal obžalobu, súd uvádza, že vyšetrovateľka postupovala v zmysle ust. § 209 ods. 1 Trestného poriadku, pričom zo žiadnych ustanovení Trestného poriadku nevyplýva, žeby prokurátor bol takýmto návrhom viazaný a tento následne postupoval podľa § 231 Trestného poriadku, ktoré ustanovenie dáva prokurátorovi oprávnenie podať obžalobu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.